

60 ΧΡΟΝΙΑ

ΔΟΞΑ
Θ.Ο.Ι.
Κατωκοπιάς

Εποπτεία-Συντονισμός-Επιμέλεια Έκδοσης: Δρ Κυπριανός Δ. Λούης, Νίκος Κωνσταντίνου, Φοίβος Κ. Πρωτοπαπάς

Συγγραφή κειμένων: Δρ Γιώργος Ν. Φιλίππου, Ανδρέας Χ. Χριστοδούλου, Αγάθη Πρωτοπαπά-Βασιλείου, Θάνος Στ. Αθανασίου, Δόξα Πρωτοπαπά-Αντωνιάδη, Βάσος Βασιλείου (Τσαγκάρη), Νίκος Κωνσταντίνου

Σχεδιασμός εξωφύλλου: Φρίξος Α. Μιχαηλίδης

(Καλλιτεχνική επιμέλεια: Δρ Γιώργος Μιχαηλίδης, Μύρω Νικολάου, Γιαννάκης Χατζηβασιλείου)

Γλωσσική επιμέλεια: Φοίβος Κ. Πρωτοπαπάς, Κώστας Ν. Πρωτοπαπάς, Μαρία Χατζηκωστή -Τοπούζη, Ανδρέας Χ. Χριστοδούλου, Δρ Κυπριανός Δ. Λούης, Αγάθη Πρωτοπαπά-Βασιλείου, Θάνος Στ. Αθανασίου

Παραχώρηση υλικού από τα Αρχεία: Γραφείου Τύπου και Πληροφοριών, Ανδρέα Χ. Φραγκουλίδη, π. Χριστάκη Νεοφύτου, Φώτου Στ. Γιάννακα, Βάσου Βασιλείου (Τσαγκάρη), Χρυστάλλας Στ. Χαραλάμπους

Έρευνα-συλλογή υλικού: Ανδρέας Χ. Χριστοδούλου, Θάνος Στ. Αθανασίου, Βάσος Βασιλείου (Τσαγκάρη), Ανδρέας Χ. Φραγκουλίδης

Λεζάντες-τεκμηρίωση: Θάνος Στ. Αθανασίου, Γεωργία Χρ. Παπασωζομένου

Σάρωση φωτογραφιών-δακτυλογράφηση κειμένων: Γεωργία Χρ. Παπασωζομένου, Χρυστάλλα Β. Βασιλείου, Θάνος Στ. Αθανασίου, Νίκος Κωνσταντίνου

Copyright © ΔΟΞΑ Θ.Ο.Ι. ΚΑΤΩΚΟΠΙΑΣ, 2014
ISBN(...)

Απαγορεύεται η αναδημοσίευση ή αναπαραγωγή του παρόντος έργου στο σύνολό του ή τμημάτων του με οποιονδήποτε τρόπο, καθώς και η μετάφραση ή διασκευή του ή εκμετάλλευσή του με οποιονδήποτε τρόπο αναπαραγωγής έργου, λόγου ή τέχνης, σύμφωνα με τις διατάξεις του ν. 2121/1993 και της Διεθνούς Σύμβασης Βέρνης-Παρισιού, που κυρώθηκε με τον ν. 100/1975. Επίσης απαγορεύεται η αναπαραγωγή της στοιχειοθεσίας, εξωφύλλου και γενικότερα της όλης αισθητικής εμφάνισης του Λευκώματος, με φωτοτυπικές, ηλεκτρονικές ή οποιεσδήποτε άλλες μεθόδους, σύμφωνα με το άρθρο 51 του ν.2121/1993.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

- Χαιρετισμός του Προέδρου της Δημοκρατίας Νίκου Αναστασιάδη
- Χαιρετισμός του πρώην Υπουργού Παιδείας και Πολιτισμού Ανδρέα Φιλίππου
- Προλογικό σημείωμα
- Εισαγωγικά
- Εορτασμός 60χρονων

- Σύντομη ιστορική αναδρομή

- Αθλητική Δράση

- Εθνική Δράση

- Πολιτιστική δράση

- Ο ύμνος της ΔΟΞΑΣ

- Καταληκτικό μήνυμα

- ΠΑΡΑΡΤΗΜΑΤΑ με αναφορές παράγοντες, σε προπονητές και ποδοσφαιριστές της "ΔΟΞΑΣ"

ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΚΑΘΗΓΗΤΗ ΑΝΔΡΕΑ ΦΙΛΙΠΠΟΥ ΠΡΩΗΝ ΥΠΟΥΡΓΟΥ
ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ

Η ΔΟΞΑ Θ.Ο.Ι. Κατωκοπιάς συμπληρώνει φέτος 60 χρόνια λειτουργίας και προσφοράς που ξεπερνά την εμβέλεια που θα μπορούσε να έχει ένα αθλητικό σωματείο. Η ΔΟΞΑ αποτελεί εδώ και χρόνια τον πόλο συσπείρωσης των προσφύγων που καταγόμαστε από την Κατωκοπιά. Σκορπισμένοι πλέον στα πιο απίθανα μήκη και πλάτη, νιώθουμε το σύνθημα του πατρώου συναισθηματικού χώρου σε κάθε κάλεσμα της ΔΟΞΑΣ.

Θυμάμαι, στα βάθη των παιδικών μου χρόνων, τη γέννησή της, αρχικά ως Θ.Ο.Ι. Κατωκοπιάς με πρώτο πρόεδρο τον Οικονόμο Χριστόφορο Παπασωζόμενο και στη συνέχεια τη μετονομασία σε ΔΟΞΑ-Θ.Ο.Ι. Κατωκοπιάς, επί προεδρίας Σόλωνα Κυπρίδημου, με δανεισμό του ονόματος από την περίφημη τότε Δόξα Δράμας.

Της αξίζει το λεύκωμα, της αξίζει ο σεβασμός μας, και δικαιούται να έχει έντυπη την ιστορία της. Είναι και αυτός ένας τρόπος να αποδοθεί τιμή σε όσους εργάστηκαν για το Σωματείο: τους προέδρους του, με πρωταγωνιστές τον Φώτο Στ. Γιάννακα, που επάξια φέρει τον τίτλο του επίτιμου, τον Ανδρέα Χ. Φραγκουλίδη και τον Χαράλαμπο Λ. Αργυρού, τα μέλη των διοικητικών συμβουλίων, τους ποδοσφαιριστές και τους προπονητές, τους υποστηρικτές και τους φίλους, αλλά και τα μέλη του Πολιτιστικού Ομίλου που εργάζονται άοκνα για την οργάνωση των πάντα επιτυχημένων κοινωνικών εκδηλώσεων.

Ας ευχηθούμε τα παιδιά και τα εγγόνια μας να ανταποκρίνονται πάντα με ενθουσιασμό στο κάθε κάλεσμά της και σύντομα η ΔΟΞΑ μας να παύσει να είναι προσφυγικό σωματείο στη φιλόξενη Περιστερώνα, αλλά να ξαναγίνει πόλος συνάντησης στην ελεύθερη Κατωκοπιά της ελεύθερης Κύπρου.

Ανδρέας Φιλίππου
Ομότιμος Καθηγητής Πανεπιστημίου Πατρών

ΠΡΟΛΟΓΙΚΟ ΣΗΜΕΙΩΜΑ

Φέτος το Σωματείο μας ΔΟΞΑ Θ.Ο.Ι. Κατωκοπιάς γιορτάζει 60 χρόνια δημιουργικής ζωής και αγώνων.

Το Διοικητικό Συμβούλιο, σε ένδειξη εκτίμησης σε όλους όσοι συνέβαλαν με οποιονδήποτε τρόπο στην ένδοξη πορεία του Σωματείου μας, αποφάσισε την έκδοση του παρόντος επετειακού Λευκώματος.

Το Λεύκωμα προσεγγίζει την ιστορία του Σωματείου με χρονολογικές ενότητες μέσα από τους τρεις πυλώνες δράσης του, τον αθλητικό, τον εθνικό και τον πολιτιστικό.

Η Εκδοτική Επιτροπή προσπάθησε, με βάση τις πηγές πληροφόρησης και το υλικό που είχε στη διάθεσή της, να αποτυπώσει σε γενικές γραμμές τα επιτεύγματα του Σωματείου κατά την 60χρονη πορεία του στους τρεις πιο πάνω πυλώνες δράσης.

Οι αναφορές που γίνονται σε συγκεκριμένα άτομα στο Λεύκωμα δε μειώνουν με κανένα τρόπο τη συνεισφορά όσων άλλων συνέδραμαν την προσπάθεια για την επιτυχημένη πορεία του Σωματείου.

Το Διοικητικό Συμβούλιο εκφράζει θερμές ευχαριστίες στους Κυπριανό Λούη και Νίκο Κωνσταντίνου που συντόνισαν την όλη προσπάθεια, καθώς και στην Επιτροπή Έκδοσης που, σε σύντομο χρονικό διάστημα, κατόρθωσαν να συγκεντρώσουν τις πληροφορίες και το υλικό και να προχωρήσουν στην έκδοση του Λευκώματος.

Το Διοικητικό Συμβούλιο

ΕΙΣΑΓΩΓΙΚΑ

Η έκδοση αυτή γίνεται με αφορμή την επέτειο των εξήντα χρόνων δημιουργικής δράσης και πορείας του Σωματίου ΔΟΞΑ Θ.Ο.Ι. Κατωκοπιάς. Στην έκδοση αναλύεται η ιστορική πορεία και δράση του Σωματίου ανά χρονικές περιόδους, οι επιτυχίες που σημείωσε και οι δυσκολίες που αντιμετώπισε, ο τρόπος που ξεπέρασε αυτές τις δυσκολίες, η μακρόχρονη και ουσιαστική συνεισφορά συγκεκριμένων παραγόντων αλλά και η διαχρονική, σταθερή και ένθερμη αγάπη όλων των Κατωκοπιτών και των φίλων της ομάδας για την πρόοδό της. Η επίτευξη όλων των επιτυχιών είναι το αποτέλεσμα της συλλογικής προσπάθειας και εδράζεται στη χωρίς προκαταλήψεις και ιδιοτέλεια διάθεσή τους για προσφορά στα κοινά.

Για την τεκμηρίωση των κειμένων του Λευκώματος δόθηκαν μαρτυρίες και λήφθηκαν συνεντεύξεις από τους πρωταγωνιστές των γεγονότων. Ακόμη καταβλήθηκαν προσπάθειες για άντληση υλικού από το Αρχείο Εφημερίδων του Γραφείου Τύπου και Πληροφοριών, από το Κρατικό Αρχείο και από προσωπικά Αρχεία που διαφύλατταν αποκόμματα εφημερίδων, τα οποία απεικόνιζαν την πορεία της ποδοσφαιρικής ομάδας.

Το φωτογραφικό υλικό της παρούσας έκδοσης παρουσιάζει στιγμιότυπα της πορείας και δράσης της ομάδας αλλά και προσωπογραφίες των βασικών συντελεστών της. Αντλήθηκε, ως επί το πλείστον από το Αρχείο του Ανδρέα Χ. Φραγκουλίδη αλλά και άλλων παραγόντων και φορέων και μέσα από τα οποία διατηρείται η ιστορική συνέχεια του Σωματίου.

Ευχαριστίες εκφράζουμε στους πληροφορητές που με ιδιαίτερη προθυμία μάς προσέφεραν υλικό και αφηγήθηκαν τις εμπειρίες τους στην ερευνητική ομάδα που συστάθηκε. Θερμές ευχαριστίες εκφράζουμε και σε όσους παραχώρησαν φωτογραφικό και έντυπο υλικό.

Η διατήρηση του ονόματος Κατωκοπιά στα 40 χρόνια προσφυγιάς οφείλεται στη δημιουργική δράση και στις επιτυχίες της ομάδας μας, μέσα από τις οποίες, κατάφερε να συνδέσει άρρηκτα το όνομά της –ΔΟΞΑ- και την ΚΑΤΩΚΟΠΙΑ ως δύο έννοιες ταυτόσημες.

Η Επιτροπή Έκδοσης

ΧΟΡΟΕΣΠΕΡΙΔΑ ΓΙΑ ΤΑ ΕΞΗΝΤΑΧΡΟΝΑ ΤΟΥ ΣΩΜΑΤΕΙΟΥ

Οι εορτασμοί φέτος για τα 60 χρόνια (1954-2014) από την ίδρυση του ιστορικού μας Σωματείου ΔΟΞΑ Θ.Ο.Ι. Κατωκοπιάς, βρίσκουν την ποδοσφαιρική του ομάδα στην Α' κατηγορία και σε μια αξιοζήλευτη θέση, επιτυγχάνοντας να φτάσει για πρώτη φορά στα προημιτελικά του Κυπέλλου Κύπρου.

Στο πλαίσιο των εορταστικών εκδηλώσεων του Σωματείου για τα 60 χρόνια ζωής και γόνιμης προσφοράς του, πραγματοποιήθηκε *χοροεσπερίδα* στις 24 Απριλίου 2014 στο κέντρο Pavilion στη Λευκωσία. Η εκδήλωση, την οποία τίμησε με την παρουσία του ο εξοχότατος Πρόεδρος της Κυπριακής Δημοκρατίας κ. Νίκος Αναστασιάδης, σημείωσε εξαιρετική επιτυχία.

Στην εκδήλωση παρευρέθηκαν και απηύθυναν χαιρετισμό η Πρόεδρος του Κ.Ο.Α. κ. Κλέα Παπαέλληνα και ο Πρόεδρος της Κ.Ο.Π. κ. Κωστάκης Κουτσοκούμνης. Παρευρέθηκαν, επίσης, ο Υπουργός Παιδείας και Πολιτισμού κ. Κώστας Καδής, ο Υπουργός Δικαιοσύνης και Δημόσιας Τάξης κ. Ιωνάς Νικολάου, βουλευτές, εκπρόσωποι κομμάτων και άλλοι αξιωματούχοι του κράτους.

Κύριος ομιλητής στην εκδήλωση ήταν ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας, που στην ομιλία του, μεταξύ άλλων, τόνισε την αμέριστη συμπαράσταση του ίδιου και της Κυβέρνησης στο επάξια αγωνιζόμενο προσφυγικό Σωματείο μας. Ιστορική αναδρομή στην εξηντάχρονη πορεία του Σωματείου έγινε από τον Γενικό Γραμματέα του κ. Νίκο Κωνσταντίνου.

Το Διοικητικό Συμβούλιο της ΔΟΞΑΣ με απόφασή του τίμησε τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας ανακηρύσσοντάς τον επίτιμο Πρόεδρο του Σωματείου μας και του απένειμε τιμητική πλακέτα. Επίσης το Διοικητικό Συμβούλιο τίμησε τον κ. Φώτο Γιάννακα για την πολύχρονη και ανεκτίμητη προσφορά του στο Σωματείο, ο οποίος με τη ζωντανή και γεμάτη παλμό ομιλία του προκάλεσε ρίγη συγκίνησης και ενθουσίασε το πλήθος των παρευρισκομένων συγχωριανών και φίλων της Κατωκοπιάς.

Ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας έκοψε την τούρτα για τα 60 χρόνια ζωής και δράσης του Σωματείου μας και ευχήθηκε σύντομη επιστροφή στην κατεχόμενη Κατωκοπιά. Ακολούθησε μουσική, γλέντι και χορός. Στο τραγούδι ξεχωριστή ήταν η παρουσία της συγχωριανής μας Μαρίας Θεοδώρου. Απαγγέλθηκαν επίσης ποιήματα από τη λαϊκή μας ποιήτρια κ. Μάρω Κασπάρη Άστρα, με τα οποία εξέφρασε τον καημό της προσφυγιάς και τον πόθο για επιστροφή στο κατεχόμενο χωριό μας.

ΣΥΝΤΟΜΗ ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΑΝΑΔΡΟΜΗ ΙΔΡΥΣΗΣ ΤΟΥ ΣΩΜΑΤΕΙΟΥ

Το Σωματείο ΔΟΞΑ Θ.Ο.Ι. Κατωκοπιάς ιδρύθηκε το 1954 με την επωνυμία Θ.Ο.Ι (Θρησκευτικό Ορθόδοξο Ίδρυμα) Κατωκοπιάς, έπειτα από εντολή του τότε Μητροπολίτη

Κυρηναίας Κυπριανού προς τον Οικονόμο Χριστόφορο Παπασωζόμενο, ο οποίος τότε ήταν διάκονος και φοιτούσε στην Ιερατική Σχολή. Η Κατωκοπιά μέχρι το 1973 υπαγόταν στη Μητρόπολη Κυρηναίας.

Ήδη από τη δεκαετία του 1940 η Εθναρχούσα Εκκλησία της Κύπρου είχε προωθήσει την ίδρυση Θ.Ο.Ι. και Ο.Χ.Ε.Ν. (Ορθόδοξος Χριστιανική Ένωση Νεανίδων ή Νέων) για θρησκευτικούς, εθνικούς και πολιτικούς λόγους. Ο Μητροπολίτης Κυρηναίας Κυπριανός τόσο ως ιεροκήρυκας της Αρχιεπισκοπής όσο και αργότερα ως Μητροπολίτης είχε προωθήσει την ίδρυση Θρησκευτικών Ορθόδοξων Ίδρυμάτων, καθώς και την επιμόρφωση στελεχών τους και τον συντονισμό των ενεργειών τους.

Κατά τον πρώτο Πρόεδρο του Σωματείου, Οικονόμο Χριστόφορο Παπασωζόμενο, οι προσπάθειες για ίδρυση του Θ.Ο.Ι. άρχισαν το 1953, οπότε και είχε εκλεγεί και το πρώτο Διοικητικό Συμβούλιο, αλλά το Σωματείο δραστηριοποιήθηκε πλήρως το 1954. Πρώτο οίκημα του Σωματείου ήταν το κτήριο του Αναγνωστηρίου, παλαιότερου Σωματείου του χωριού, το οποίο βρισκόταν στη βορειοδυτική γωνιά του οικοπέδου, όπου αργότερα κτίστηκε η νέα εκκλησία του χωριού.

Ο Παπαχριστόφορος κάλεσε σε συνεδρία διάφορους παράγοντες του χωριού, όπως τα αδέρφια, Ττοφή, Ανδρέα και Χαμπή Βασίλη Νικολή, τον Χαράλαμπο Χριστοδούλου (Ττόουλου) τον Λοΐζο Σταύρου (Καστραππά) και άλλους και αποφάσισαν την ίδρυση του Θ.Ο.Ι. Κατά τον Ιωάννη Χρ. Παπαγιάννη, ο Παπαχριστόφορος Παπασωζόμενος ζήτησε τη βοήθειά του για εγγραφή μελών. Ο Ιωάννης έκανε αρκετές δεκάδες εγγραφές μελών.

Στην προσπάθειά του αυτή τον βοήθησαν ο αδελφός του Λοΐζος και ο Κώστας Β. Κερκίδης. Έτσι οι εγγραφές μελών ξεπέρασαν τις 100 και τα επόμενα χρόνια, σύμφωνα με τον Παπαχριστόφορο, τις 160. Καταστατικό για το Σωματείο εξασφαλίστηκε από τη Μητρόπολη Κυρηναίας. Στο χωριό το Θ.Ο.Ι. ήταν γνωστό ως ο Θρησκευτικός Σύλλογος. Για να επιτύχει την εγγραφή νεαρών στο Θ.Ο.Ι. ο Ιωάννης Χρ. Παπαγιάννης υποσχόταν την ίδρυση ποδοσφαιρικής ομάδας και ανέβασμα θεατρικών έργων.

Η περίοδος της ίδρυσης των Θρησκευτικών Ορθοδόξων Ιδρυμάτων στη δεκαετία του 1950 είναι η περίοδος της εντατικοποίησης των προσπαθειών για προώθηση του αιτήματος για Αυτοδιάθεση – Ένωση της Κύπρου με την Ελλάδα. Η προσπάθεια ιδιαίτερα το 1954 ήταν έντονη. Έτσι, όταν ο Γιαννάκης Γ. Κόκκινος ορκίζεται ως μέλος της Ε.Ο.Κ.Α. στις 14 Ιανουαρίου 1954 από τον Παπασταύρο Παπαγαθαγγέλου, τότε προϊστάμενο της εκκλησίας Παναγίας Φανερωμένης Λευκωσίας, ο τελευταίος του ζήτησε να προωθήσει την ίδρυση Θ.Ο.Ι. στην Κατωκοπιά, στο οποίο, για να συγκαλυφθούν οι ενέργειες προετοιμασίας και διεξαγωγής απελευθερωτικού αγώνα, έπρεπε να δημιουργηθεί ποδοσφαιρική ομάδα.

Ο Γιαννάκης Γ. Κόκκινος αρχίζει να κινείται μεταξύ των νέων του χωριού, βοηθώντας στην οργάνωση της ποδοσφαιρικής ομάδας, αγνοώντας, στο πρώτο στάδιο των προσπαθειών του, την κίνηση του θείου του Παπαχριστόφορου. Η ίδρυση και η διατήρηση ποδοσφαιρικής ομάδας επέτρεπε τη συναναστροφή των νέων του χωριού, οπότε ήταν πιο εύκολη η στρατολόγησή τους στην Ε.Ο.Κ.Α. και η συμμετοχή τους σε διάφορες δραστηριότητες εναντίον της Βρετανικής κατοχής της Κύπρου, χωρίς να προκαλούνται εύλογες υποψίες.

Κατά τον Παπαχριστόφορο Παπασωζόμενο το πρώτο Διοικητικό Συμβούλιο του Σωματείου αποτέλεσαν ο ίδιος (Πρόεδρος - διάκονος τότε), ο Ανδρέας Βασίλη Νικολή (Φιλόσοφος - Γραμματέας), ο Νικόλας Χριστοδούλου Πρωτοπαπάς (Ξυλάγγουρος - Ταμίας), ο Χαράλαμπος Χριστοδούλου (Ττόουλου) και Λοΐζος Σοφοκλέους (δάσκαλος από την Ορούντα).

Πρώτος εξοπλισμός του οικήματος του Θ.Ο.Ι. ήταν φωτογραφίες, το σχέδιο με το δικέφαλο αετό, τραπέζι με το κάλυμμά του και άλλα, τα οποία ήταν αποθηκευμένα σε δωμάτιο στη νοτιοανατολική γωνιά του οικοπέδου, όπου ήταν το Αναγνωστήριο και αποτελούσε περιουσία του Αναγνωστηρίου. Στη νότια πλευρά του Αναγνωστηρίου ανοίχθηκε πόρτα και έγινε πρόχειρη κατασκευή για το ψήσιμο καφέ. Διαχειριστές του κυλικείου του Θ.Ο.Ι. στο Αναγνωστήριο ήταν ο Γεώργιος Χατζηβασιλείου (1957-1959) με τον εξάδελφό του Ανδρέα Χρ. Αποστολίδη και βοηθούς τα αδέρφια του Ανδρέα και Γιαννάκη Χατζηβασιλείου. Διαχειριστής κάποια περίοδο ήταν ο Ανδρέας Π. Μαυρίκιος και άλλη περίοδο, ο Ττοφής Β. Νικολή.

Πόρους του Σωματείου αποτελούσαν οι συνδρομές των μελών, οι εισπράξεις από τις θεατρικές παραστάσεις και τους ποδοσφαιρικούς αγώνες, καθώς και η λαχειοφόρος αγορά που συνόδευε το χριστουγεννιάτικο δέντρο.

Σύμφωνα με τον Παπαχριστόφορο Παπασωζόμενο το πρώτο Διοικητικό Συμβούλιο του Θ.Ο.Ι. δεν εξάντλησε τη θητεία του και παραιτήθηκε. Παρέμεινε ο ίδιος ως Πρόεδρος του Θ.Ο.Ι. και ως νέα μέλη αναφέρει τον Χριστόδουλο Χατζηβασιλείου (Γραμματέα), Ιωάννη Χρ. Παπαγιάννη (Ταμία), Χρίστο Γ. Κασουλίδη, Γιάννη Ζαμπά (Καραπατέα) και Χριστόδουλο Χ. Ττόουλου.

Το Σωματείο, μέσα από τη μακρόχρονη διαδρομή του, έχει να επιδείξει σημαντικά επιτεύγματα και προσφορά στο κοινωνικό σύνολο. Από τα πρώτα χρόνια λειτουργίας του δραστηριοποιήθηκε σε τρεις βασικούς πυλώνες, τον αθλητικό, με τη σύσταση ποδοσφαιρικής ομάδας, η οποία στη συνέχεια ονομάστηκε ΔΟΞΑ, τον εθνικό και τον πολιτιστικό.

Στις σελίδες που ακολουθούν επιχειρείται η ανά πυλώνα δράσης αποτύπωση της ένδοξης πορείας του Σωματείου.

ΑΘΛΗΤΙΚΗ ΔΡΑΣΗ

Τα επιτεύγματα και στους τρεις πιο πάνω αναφερόμενους πυλώνες υπήρξαν αξιόλογα. Θαυμασμό, όμως, και περηφάνια προκαλεί σε όλους η δραστηριοποίηση του Σωματείου στα αθλητικά δρώμενα του τόπου. Η σύσταση και λειτουργία της ποδοσφαιρικής ομάδας και η πορεία που αυτή ακολούθησε οδήγησαν, ουσιαστικά, στην ταύτιση της Κατωκοπιάς με τη ΔΟΞΑ.

Ιστορική φωτογραφία με τους πρώτους ποδοσφαιριστές της ΔΟΞΑΣ

Ορθιοι από αριστερά: Κύπρος Μιχαηλίδης (Διαιτητής), Κώστας Β. Κερκίδης, Γιαννάκης Γ. Παπασωζόμενος, Κόκος Χ. Γεωργιάδης, Ανδρέας Γ. Κασάπης, Γεώργιος Ν. Φιλίππου (Ζέρτας), Φρίξος Λ. Αργυρού, Καθήμενοι από αριστερά: Φαίδων Ι. Χριστοδουλίδης, Λεωνίδας Χ. Χριστίδης, Ανδρέας Παύλου, (τερματοφύλακας), Γιαννάκης Γ. Κόκκινος και Ανδρέας Γ. Τσουντας

Οι σημαντικότεροι σταθμοί στην πορεία της ποδοσφαιρικής ομάδας του Σωματείου, μπορούν να χωριστούν σε τέσσερις αδρές χρονικές περιόδους:

Περίοδος 1954 -1974

Κατά την εν λόγω περίοδο τέθηκαν οι βάσεις για την ένδοξη πορεία που ακολούθησε το Σωματείο. Τα επιτεύγματα της πιο πάνω περιόδου συνοψίζονται στα ακόλουθα:

- Η σύσταση και δραστηριοποίηση της ποδοσφαιρικής ομάδας με την ονομασία ΔΟΞΑ Θ.Ο.Ι. Κατωκοπιάς με έμβλημα τον δικέφαλο αετό.

Ως αφετηρία της ποδοσφαιρικής ομάδας του Θ.Ο.Ι. μπορεί να θεωρηθεί μια συνάντηση που είχαμε με την αντίστοιχη ομάδα του χωριού Αυλώνα (σύμφωνα με τον Κόκο Κωνσταντίνου προηγήθηκε συνάντηση με την ομάδα του Αστρομερίτη).

Ήταν, κατά τον Γιώργο Ν. Φιλίππου, η Καθαρά Δευτέρα του 1954, όταν εκ των ενόντων σχηματίσαμε ομάδα και πήγαμε στην Αυλώνα. Εκτός από τον Γιώργο Ν. Φιλίππου στην ομάδα συμμετείχαν οι Γιαννάκης Γ. Κόκκινος, Κόκος Κωνσταντίνου, Γιαννάκης Γ. Παπασωζόμενος (†), Γεώργιος Χ. Γεωργιάδης (Κόκος του Χαρίλαου †) και, κατά δική του μαρτυρία, ο Φοίβος Κ. Πρωτοπαπάς. Ο Φοίβος θυμάται ότι νικήσαμε την Αυλώνα με σκορ 4-0 και ότι όλα τα τέρματα της δικής μας ομάδας τα είχε πετύχει ο Γιαννάκης Παπασωζόμενος. Ο Γιαννάκης Γ. Κόκκινος υποστηρίζει ότι στο παιχνίδι αυτό ηττηθήκαμε από την Αυλώνα με το ευρύ σκορ των 6-1, αλλά η πιο γενική άποψη ήταν ότι η ήττα μας από την Αυλώνα ήταν σε μεταγενέστερο παιχνίδι και όχι στο πρώτο παιχνίδι. Ανάμεσα στους παίκτες της Αυλώνας ήταν και ο Κώστας Χατζηανδρέου, γνωστός καθηγητής και μετέπειτα επιθεωρητής γυμναστικής. Ο Γιώργος Ν. Φιλίππου θυμάται ότι ήταν ο προσωπικός του αντίπαλος.

Η ονομασία ΔΟΞΑ για την ποδοσφαιρική ομάδα άρχισε να χρησιμοποιείται στα μέσα της δεκαετίας του 1960 έπειτα από εισήγηση του Χριστόδουλου Χατζηβασιλείου, φανατικού οπαδού της Δόξας Δράμας, η οποία τότε ήταν ομάδα της Α΄ Εθνικής κατηγορίας. Η εισήγησή του υποστηρίχθηκε από τους Ανδρέα Χαραλάμπους Φραγκουλίδη, Φώτο Χριστοδούλου Λιασίδη και τον αδελφό του Γιαννάκη Χατζηβασιλείου.

Όταν δεν υπήρχε διαθέσιμη ξένη ομάδα για συνάντηση, τότε η ομάδα του Θ.Ο.Ι. διευθετούσε συνάντηση με την ποδοσφαιρική ομάδα του Σωματείου “Ένωσις Νέων” Κατωκοπιάς, αν αυτή ήταν διαθέσιμη. Σε κάποια περίπτωση παίκτες της ομάδας αυτής ενίσχυσαν την ομάδα του Θ.Ο.Ι. όταν αυτή είχε δυνατό αντίπαλο.

Στα πρώτα βήματά της η ομάδα είχε μια σειρά στολές και οι ποδοσφαιριστές αγόραζαν τα ποδοσφαιρικά τους παπούτσια. Οι νεότεροι θα εκπλαγούν μαθαίνοντας πόσο πρωτόγονες ήταν οι συνθήκες που επικρατούσαν τότε. Στην αρχή, δεν υπήρχε γήπεδο για ποδοσφαιρική συνάντηση στο χωριό, ούτε καν για προπόνηση. Έτσι η Εκκλησία του χωριού παραχώρησε χωράφι στη Στράτα της Χώρας, διακλάδωση του δρόμου Κατωκοπιάς-Μάσαρη. Γι’ αυτό πολλά έπρεπε να γίνουν από την αρχή. Το γήπεδο ήταν, βέβαια χωμάτινο, και στην αρχή είχε μέσα πέτρες τις οποίες απομάκρυναν. Οι εστίες ήταν ένα ξύλινο «Π» η καθεμιά, χωρίς δίκτυα και φυσικά οι περιοχές του γηπέδου σχηματίζονταν με ασβέστη λίγο πριν να αρχίσει μια συνάντηση. Κατά μαρτυρία του Γιαννάκη Χατζηβασιλείου τις πρώτες στολές μετέφερε ο Κωνσταντίνος Χρ. Λιασίδη από τη Θεσσαλονίκη, χρώματος άσπρου με γαλάζιες λωρίδες.

Γνωστοί παίκτες της πρώτης περιόδου εκτός από τους παίκτες που αναφέρονται στην ιστορική φωτογραφία στη σελίδα ..., ήταν οι: Γεώργιος (Κόκος) Κωνσταντίνου, Ανδρέας Χρ. Αποστολίδης, Χριστόδουλος Χ. Ττόουλου, Γεώργιος Χατζηβασιλείου κ.ά.

Ακολουθούν χαρακτηριστικά γεγονότα της περιόδου αυτής :

- Σύμφωνα με μαρτυρία του Ιωάννη Χρ. Παπαγιάννη, στη Μύρτου η ποδοσφαιρική ομάδα του Θ.Ο.Ι. αντιμετώπισε τη Μεικτή Μύρτου–Διορίου. Στα πρώτα λεπτά του αγώνα ο παίκτης του Θ.Ο.Ι. Γεώργιος Χ. Γεωργιάδης έπαθε κάταγμα στο χέρι. Αποφασίστηκε η μεταφορά του στο νοσοκομείο Λευκωσίας, όταν παρευρισκόμενος κάτοικος της περιοχής τους υπέδειξε τη μεταφορά του στο Διόριος, όπου υπήρχε κατάλληλος πρακτικός γιατρός. Πράγματι, αυτός, με αμοιβή 2 σελίνια, περιποιήθηκε τον τραυματία και αντί για γύψο έβαλε γύρω από το χέρι του καλάμια, τα οποία έδεσε κατάλληλα. Μόλις επέστρεψαν στο γήπεδο στη Μύρτου, ο τραυματίας επέμενε να μπει στο γήπεδο. Η ομάδα του Θ.Ο.Ι. σημείωσε τέρμα και ο αγώνας τελείωσε με 0-1. Η μεταφορά της ομάδας και του συνοδού της (Ιωάννη Χρ. Παπαγιάννη) έγινε με το δωδεκαθέσιο αυτοκίνητο του Ανδρέα Κ. Πρωτοπαπά, ενώ η μεταφορά των οπαδών με το δεκαοκταθέσιο αυτοκίνητο του Χρίστου Γ. Κασουλίδη.
- Είχε σχολιαστεί έντονα και ευνοϊκά για το Θ.Ο.Ι ότι νίκησε ποδοσφαιρική ομάδα άλλου χωριού, η οποία ήταν ενισχυμένη με τρεις παίκτες της Ομόνοιας Λευκωσίας. Τότε επιτρεπόταν η συμμετοχή ποδοσφαιριστών που ανήκαν σε σωματεία της Κ.Ο.Π. και σε ομάδες που δεν ανήκαν στη δύναμη της Κ.Ο.Π.
- Στους ποδοσφαιρικούς αγώνες της περιόδου αυτής δεν υπήρχαν εισιτήρια, αλλά οι θεατές έβαζαν ό,τι προαιρούνταν σε δίσκο που περιφερόταν.
- Πρώτος αρχηγός της ποδοσφαιρικής ομάδας του Θ.Ο.Ι. ήταν ο Γιαννάκης Γ. Παπασωζόμενος, ο οποίος συγκέντρωσε περισσότερες ψήφους από τον ανθυποψήφιό του ποδοσφαιριστή Γεώργιο Χ. Γεωργιάδη.
- Για πιο ορθολογική οργάνωση της ποδοσφαιρικής ομάδας, ο Παπαχριστόφορος, θυμάται ότι όρισε ως πρώτο Πρόεδρο της Αθλητικής Επιτροπής του Σωματείου τον Γεώργιο Χατζηβασιλείου, τον οποίο κατά καιρούς πλαισίωναν ο Γιαννάκης Γ. Κόκκινος, ο Χριστόδουλος Γ. Πιτσιλλής, ο Ανδρέας Φραγκουλίδης κ.ά.
- Ο Χριστόδουλος Χ. Ττόουλου και ο Ιωάννης Χρ. Παπαγιάννης θυμούνται ότι σε κάποιους αγώνες την ομάδα ενίσχυαν και κάτοικοι γειτονικών χωριών, όπως ο Φώτης Ελευθερίου από την Περιστερώνα, ο Ανδρέας Πολύς από το Αργάκι και ο Παναής Νέστορος, αστυνομικός από τη Φυλλιά.
- Ήδη από τη δεκαετία του 1950 το Σωματείο διατηρούσε πρώτη και δεύτερη ομάδα.

- Η ανέγερση περικλειστού γηπέδου με κερκίδες σε τεμάχιο γης που ευγενώς παραχώρησε η εκκλησία της Κατωκοπιάς στο Σωματείο. Για την ανέγερση του γηπέδου σημαντική υπήρξε η αφιλοκερδής προσφορά πολλών Κατωκοπιτών, με σημαντικότερη αυτή των Κώστα Οδυσσέως, Γεώργιου Χατζηβασιλείου και Φαίδωνα Αργυρού.

Φωτογραφία της κερκίδας της ΔΟΞΑΣ στην Κατωκοπιά κατάμεστη από φιλάθλους

- Η ανάληψη της προεδρίας του Σωματείου την περίοδο 1964 -1972 από τον Σόλωνα Λ. Κυπρίδημο, αγωνιστή της Ε.Ο.Κ.Α. Υπό την προεδρία του υπηρέτησαν ως μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου, σε διάφορες χρονικές περιόδους, οι εξής: Γιαννάκης Χατζηβασιλείου, Φώτος Χρ. Λιασίδης, Αντωνάκης Λ. Κυπρίδημος, Θράσος Χρ. Λιασίδης, Χαράλαμπος Α. Φιλίππου, Κώστας Οδυσσέως, Χαμπής Β. Νικολή, Κώστας Β. Ζέβλας κ.ά.

Κατά την περίοδο της προεδρίας του Σόλωνα Λ. Κυπρίδημου αναβαθμίστηκε το γήπεδο του Σωματείου και η ομάδα ανήλθε στην Γ' κατηγορία της Κ.Ο.Π. Το γήπεδο ανεγέρθη σε χωράφι στη Στράτα της Χώρας που είχε παραχωρήσει η εκκλησία του χωριού. Ήταν σχετικά μικρό για γήπεδο, αλλά με σύγχρονες για την εποχή εκείνη

εγκαταστάσεις. Με πρωτοβουλία του Παπαχριστόφορου Παπασωζομένου, πρώτου Προέδρου του Σωματείου, η εκκλησία αντάλλαξε χωράφι της με χωράφι του Βασίλη του Γιάννου που συνόρευε με το γήπεδο. Όμως ο χώρος του γηπέδου κινδύνευσε να χαθεί, γιατί κάποιοι στο χωριό τον έκριναν κατάλληλο για ανέγερση του νέου δημοτικού σχολείου. Η επιμονή του Παπαχριστόφορου και άλλων συγχωριανών, αλλά και η θέση του κοιμητηρίου, μεταξύ του χωριού και του χώρου του γηπέδου, έπεισαν τον τότε Υπουργό Παιδείας (1965-1970) Κωνσταντίνο Σπυριδάκι να προτιμήσει ως νέο χώρο του σχολείου άλλο χωράφι της εκκλησίας, στο οποίο τελικά κτίστηκε το σχολείο.

Ο Κώστας Οδυσσέως θυμάται τις εργασίες που χρειάστηκε για να γίνει ο χώρος γήπεδο από το 1968 και εξής. Ο χώρος σκαλίστηκε με τρακτέρ που διέθετε τσάππες, για να φανούν οι πέτρες και να αφαιρεθούν (ξιπέτρισμα). Στη συνέχεια ο Κώστας οριζοντιοποίησε με την μπουλντόζα του τον χώρο του γηπέδου, ο οποίος στη συνέχεια κυλινδρώθηκε. Για τον χώρο του γηπέδου ο Κώστας οργάνωσε μεταφορά χώματος που είχε συσσωρευτεί στον υδατοφράκτη Μόρφου και άμμο από λατομείο.

Μια άλλη σημαντική συνεισφορά του Κώστα Οδυσσέως ήταν η δράση του ως κνηγού ταλέντων ποδοσφαιριστών για ενίσχυση της ομάδας.

Ο Γιαννάκης Χατζηβασιλείου θυμάται ότι η σωστή κατασκευή του γηπέδου με κατάλληλη κλίση και επιφανειακή επίστρωση με άμμο, επέτρεπε την αποτελεσματική αποστράγγισή του και έτσι, όταν μετά από μεγάλη βροχόπτωση αναβλήθηκαν όλοι οι αγώνες στην Κύπρο, στο γήπεδο της Κατωκοπιάς έγινε ο αγώνας με την ομάδα του Ξερού και το αποτέλεσμα ήταν νίκη του Θ.Ο.Ι. με σκορ 5-2. Επίσης θυμάται ότι το ριγάρισμα του γηπέδου γινόταν από τους παίκτες. Σ' αυτό βοηθούσαν και μικρά παιδιά, όπως ο Κυπριανός Δ. Λούης, ο Ανδρέας Τ. Βασίλη κ.ά. Το πλύσιμο των δύο σειρών στολών (φανέλες, παντελονάκια, κάλτσες) των δύο ομάδων (Α' και Β') ανέλαβαν οι αδελφές του Γιαννάκη, Άννα, Χρυστάλλα και Μαρούλλα Χατζηβασιλείου. Για κάθε πλύσιμο πληρώνονταν 25 και αργότερα 30 σελίνια. Τα ρούχα για πλύσιμο τοποθετούνταν σε βαλίτσα που μεταφερόταν με ποδήλατο, συχνά από τα αδελφία Λούκα και Σώζο Τ. Βασίλη ή τον Κυπριανό Δ. Λούη. Με τον ίδιο τρόπο επιστρέφονταν μετά το πλύσιμο. Όταν περιτοιχίστηκε το γήπεδο, στο ταμείο βοηθούσαν τα αδελφία Ττοφής και Κύπρος Β. Νικολή.

Αργότερα (1970-1972) το γήπεδο περιτοιχίστηκε, κτίστηκαν αποδυτήρια και ντους με κρύο-ζεστό νερό (από ηλιακούς θερμοσίφωνες) και κατασκευάστηκαν ξύλινες κερκίδες. Τα έργα τελείωσαν το 1972, κυρίως με εθελοντική εργασία. Αποδυτήρια με ντους κρύου-ζεστού νερού (θέρμανση με υγραέριο) είχαν κατασκευαστεί προηγουμένως και στο οίκημα του Σωματείου που στεγαζόταν σε χώρο που ενοικίαζε από τον Βασίλη Κερκίδη.

- ***Η αγωνιστική παρουσία της ομάδας για σειρά ετών στο αγροτικό πρωτάθλημα με πρωταγωνιστικό ρόλο. Συγκεκριμένα, η ΔΟΞΑ κατέκτησε το πρωτάθλημα των περιφερειακών αγώνων «Τα Ηρώια». Στη συνέχεια και μέχρι την άνοδο της στην Γ' κατηγορία, πρωταγωνιστούσε στο πρωτάθλημα της ΕΠΟΠΛ, το οποίο κατέκτησε μια φορά.***

Ο Φαίδων Χριστοδουλίδης θυμάται ότι το πρώτο οργανωμένο πρωτάθλημα στο οποίο έλαβε μέρος η ποδοσφαιρική ομάδα του Σωματείου ήταν τα «Ηρώια», τα οποία οργανώνονταν στο Ακάκι και σ' αυτά συμμετείχαν ομάδες της περιοχής. Η ποδοσφαιρική ομάδα του Σωματείου κέρδισε το πρωτάθλημα και πήρε την επαμειβόμενη ασπίδα. Η ασπίδα, όπως και όλος ο εξοπλισμός του Σωματείου, χάθηκε κατά την Τουρκική εισβολή. Πολλά χρόνια αργότερα η ασπίδα επιστράφηκε από κάποιο Τουρκοκύπριο στο Σωματείο μαζί με ένα κύπελλο. Μετά την ανάδειξη της ποδοσφαιρικής ομάδας της ΔΟΞΑΣ Θ.Ο.Ι. Κατωκοπιάς ως πρωταθλήτριας στα «Ηρώια», η ΔΟΞΑ Θ.Ο.Ι. εντάχθηκε στην Ε.Π.Ο.Π.Λ. (1968). Η Ε.Π.Ο.Π.Λ., ποδοσφαιρική ομοσπονδία της περιφέρειας Λευκωσίας, είχε αποφασίσει να επεκτείνει τα όριά της. Στο πλαίσιο της διεύρυνσης αυτής εντάχθηκε και η ΔΟΞΑ Θ.Ο.Ι. Οι ομάδες ήταν χωρισμένες σε ομίλους και οι πρωταθλήτριες των ομίλων αγωνίζονταν για την ανάδειξη της πρωταθλήτριας της Ε.Π.Ο.Π.Λ.

*Όρθιοι από αριστερά: Χαράλαμπος Λ. Αργυρού, Φώτος Χρ. Λιασίδης, Νίκος Ι. Μέλης, Γεώργιος Χ. Βασιλείου, Ανδρέας Β. Βασιλειάδης (Κασσιανός), †Γιώργος Σ. Ιωαννίδης,
Καθήμενοι από αριστερά: Παναής Χριστοφή, Γιαννάκης Β. Βασιλειάδης, Άντρος Ιωαννίδης, Ανδρέας Χ. Φραγκουλίδης, και Κυριάκος Χ. Καλλικάς*

Ο Αντωνάκης Λ. Κυπρίδης θυμάται για την ομάδα την περίοδο αυτή ότι

«...σ' όλα τα πρωταθλήματα της πιο πάνω ομοσπονδίας η ομάδα μας πρωταγωνιστούσε, και τις περισσότερες φορές ως πρωταθλήτρια του ομίλου, συμμετείχε και στα πρωταθλήματα πρωταθλητριών με αρκετές επιτυχίες. Ήταν μια από τις καλύτερες ομάδες, με πολλές διακρίσεις, και αυτό οφειλόταν στο καλό υλικό ποδοσφαιριστών -οι πλείστοι συγχωριανοί μας- καθώς και στις προσπάθειες και στις θυσίες όλων των μελών του Διοικητικού Συμβουλίου και όλων των κατοίκων του χωριού, οι οποίοι υποστήριζαν με πάθος την ποδοσφαιρική μας ομάδα».

«Δεν θα ξεχάσω με πόσον ενθουσιασμό έτρεχαν όλοι στο γήπεδο για υποστήριξη της ομάδας, ιδιαίτερα σε κρίσιμους αγώνες και ακόμα σε πολλούς εκτός έδρας αγώνες. Ήταν πάρα πολλές οι περιπτώσεις που τα ιδιωτικά μας οχήματα ήταν στη διάθεση του Σωματείου για μεταφορά ποδοσφαιριστών από άλλα χωριά και περιοχές για

ενίσχυση της ομάδας μας ή και μεταφορά των ποδοσφαιριστών που υπηρετούσαν στρατιωτική θητεία στην Εθνική Φρουρά, στα στρατόπεδά τους, τόσο για προπονήσεις όσο και για αγώνες...».

Όρθιοι από αριστερά: Γιαννάκης Β. Βασιλειάδης Άντρος Ιωαννίδης, Ανδρέας Β. Βασιλειάδης, Γιαννάκης Χατζηβασιλείου, Χάρης Χατζηνικολάου, Γεώργιος Σ. Ιωαννίδης, Νίκος Χ. Σπανούδης, Νίκος Κωνσταντίνου Ζέβλας, Μιχαλάκης Λ. Αργυρού Καθημενοί από αριστερά: Κυριάκος Χ. Καλλικάς, Γεώργιος Β. Βασιλειάδης, Ανδρέας Χ. Φραγκουλίδης, Παναής Χριστοφής, Φώτος Χρ. Λιασίδης, Γεώργιος Χ. Βασιλείου. Εκτός των πιο πάνω αγωνιζόταν και ο Πολύβιος Α. Πολυβίου.

Στην ομάδα της ΔΟΞΑΣ αγωνίζονταν την ίδια περίοδο ποδοσφαιριστές από γειτονικά χωριά όπως: Ο Άνδρος Ιωαννίδης από την Πεντάγεια, ο Κόκος Μούσκος - Ατιπάς από το Πραστειό Μόρφου, ο Χριστάκης Κουκκουλής-Μαυρής από την Τεμβριά και ο Κόκος Μιχαήλ από την Πεντάγεια.

Ο Κυριάκος Χ. Καλλικάς, παίκτης της περιόδου αυτής (1968-1972), θυμάται χαρακτηριστικούς αγώνες: τον πρώτο του ποδοσφαιρικό αγώνα με την Αθλητική Ένωση Κωφών (νίκησε το Θ.Ο.Ι. με 2-0), τα «ντέρμπι» με το Θ.Ο.Ι. Φυλλιάς, τον Λίβανο Κορμακίτη, την Αυλώνα, αγώνες με ομάδες Α΄ Κατηγορίας όπως τον Ολυμπιακό Λευκωσίας (κέρδισε ο Ολυμπιακός 2-0) και τον Πεζοπορικό Λάρνακας (κέρδισε το Θ.Ο.Ι. 2-0). Επίσης κέρδισε την Α.Ε.Μ. (Μόρφου, Β΄ κατηγορίας) 0-2. Ο ίδιος θυμάται τον αγώνα για το πρωτάθλημα πρωταθλητριών της Ε.Π.Ο.Π.Λ. με τον φοβερό Απόλλωνα Λυμπιών. Η ομάδα μας νίκησε στην Κατωκοπιά με 2-0. Μετά το τέλος του αγώνα από «...αυθόρμητη πρωτοβουλία μαζεύτηκε ένα σεβαστό ποσό και δόθηκε στους παίκτες πριμ 2 λίρες. Οι 2 λίρες αντιστοιχούσαν με 3 εβδομάδες μεταφορικά με λεωφορείο από την Κατωκοπιά στη Λευκωσία με επιστροφή».

Όπως αναφέρει ο Αντωνάκης Λ. Κυπρίδης, ο ίδιος και άλλα μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου του Σωματείου είχαν μεταβεί στα Λύμπια και παρακολούθησαν αγώνα του Απόλλωνα και ενημέρωσαν ότι, ναι μεν ο Απόλλων είναι πολύ δυνατή ομάδα, αλλά όχι και αήττητη.

- **Η άνοδος της ΔΟΞΑΣ στην Γ΄ Κατηγορία του Κυπριακού Πρωταθλήματος και η ένταξη της στη δύναμη της Κυπριακής Ομοσπονδίας Ποδοσφαίρου το 1972.** Για την ένταξη της ΔΟΞΑΣ Θ.Ο.Ι. στην Γ΄ κατηγορία της Κ.Ο.Π. σημαντική ήταν η

συνδρομή του Μιχαλάκη Π. Μιχαηλά. Προπονητής της ποδοσφαιρικής ομάδας το 1972 ορίστηκε ο Φαίδων Χριστοδουλίδης, ο οποίος υπήρξε ποδοσφαιρικό ταλέντο και χαρισματική προσωπικότητα για την ομάδα μας γι' αυτό, μετά τη μεταγραφή του από τον Διγενή Μόρφου, επιπρόσθετα με τα καθήκοντα του ως προπονητής, αγωνιζόταν στη ΔΟΞΑ και ως ποδοσφαιριστής. Την περίοδο αυτή η ποδοσφαιρική ομάδα είχε ενισχυθεί με αρκετούς παίκτες από γειτονικά χωριά, γι' αυτό μετά τις προπονήσεις και τους αγώνες οι: Γεώργιος Χατζηκωστής, Φαίδων Ι. Χριστοδουλίδης, Κώστας και Δημήτρης Οδυσσέως, Σόλων Λ. Κυπρίδημος, Κώστας Β. Ζέβλας, Δημήτρης Λ. Λούης, Φρίξος Χατζηχαλαράμπους και Κύπρος Χαρ. Κυπρίδημος, μετέφεραν παίκτες στα χωριά τους.

Κατά τον προπονητή της ομάδας Φαίδωνα Χριστοδουλίδη, την ποδοσφαιρική περίοδο 1972-1973 η ομάδα της ΔΟΞΑΣ Θ.Ο.Ι. Κατωκοπιάς τερμάτισε τρίτη στο πρωτάθλημα Γ' κατηγορίας της Κ.Ο.Π., ενώ την περίοδο 1973-1974, κατετάγη τέταρτη.

Κατά τον Σόλωνα Λ. Κυπρίδημο, ο πρώτος αγώνας της ΔΟΞΑΣ Θ.Ο.Ι. στην Γ' κατηγορία ήταν εναντίον του Ηρακλή Γερολάκκου, με νίκη της ΔΟΞΑΣ 0-1.

Κατά τον Βάσο Βασιλείου (Τσαγκάρη) το τελευταίο παιχνίδι της ΔΟΞΑΣ στο πρωτάθλημα της Γ' κατηγορίας στην Κατωκοπιά, ήταν με τη Λ.Α.Λ. Λύσης στις 12 Μαΐου 1974 και το αποτέλεσμα ήταν 0-0.

Κατά τον Νίκο Χατζηλοΐζου τον Ιούλιο του 1974 διεξαγόταν στο γήπεδο της ομάδας πρωτάθλημα επτά καθ' ομάδα, το οποίο δεν συμπληρώθηκε λόγω της Τουρκικής εισβολής. Κατά τον Γιαννάκη Χατζηβασιλείου το πρωτάθλημα επτά καθ' ομάδα του Σωματείου ήταν το δεύτερο σε αριθμό ομάδων που συμμετείχαν, μετά το αντίστοιχο της Λύσης. Το 1973 συγκέντρωσε 149 ομάδες. Η κατάληψη του χωριού από τα τουρκικά στρατεύματα τον Αύγουστο του 1974, προσφυγοποίησε το Σωματείο, το οποίο έχασε το γήπεδο και τον εξοπλισμό του. Ο ταμίας Νίκος Χατζηλοΐζου κατάφερε να μεταφέρει στις ελεύθερες περιοχές ποσό πέραν των πεντακοσίων λιρών, περιουσία του Σωματείου.

Αξίζει να σημειωθεί ότι η ΔΟΞΑ ανέκαθεν αποτελούσε φυτώριο ποδοσφαιρικών ταλέντων. Χαρακτηριστικά παραδείγματα ποδοσφαιριστών του Σωματείου μας που διέπρεψαν σε μεγάλες ομάδες της Α' κατηγορίας της τότε εποχής, είναι: Ο Φαίδων Χριστοδουλίδης που αγωνίστηκε στον Διγενή Μόρφου, ο Χαράλαμπος Αργυρού που αγωνίστηκε στον Ολυμπιακό Λευκωσίας και στον Διγενή Μόρφου, ο Γιώργος Χ. Βασιλείου που επίσης αγωνίστηκε στον Διγενή Μόρφου και ο Ανδρέας Φραγκουλίδης που αγωνίστηκε στον ΑΠΟΕΛ και στον Διγενή Μόρφου.

- **Το φθινόπωρο του 1972 και μέχρι τον ξεριζωμό του 1974, τη διοίκηση του Σωματείου ανέλαβε νέο Διοικητικό Συμβούλιο με Πρόεδρο τον Γεώργιο Χατζηκωστή.** Μαζί με τον Γεώργιο Χατζηκωστή υπηρέτησαν στο Διοικητικό Συμβούλιο οι: Φώτος Χρ. Λιασίδης (Γραμματέας), Νίκος Χατζηλοΐζου (Ταμίας), Κώστας Β. Ζέβλας, Κώστας Οδυσσέως, Φαίδων Λ. Αργυρού .

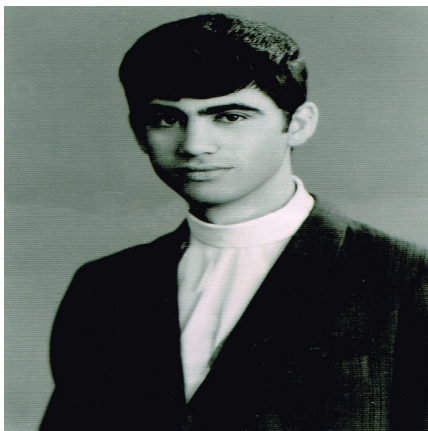
Ο Γεώργιος Χατζηκωστής υπήρξε ποδοσφαιρικό ταλέντο της εποχής και λάμπρυνε με την παρουσία του την ομάδα της ΔΟΞΑΣ. Από τα εφηβικά του χρόνια αγωνίστηκε στην 1^η ομάδα και είχε σημαντικότερη συνεισφορά στις επιτυχίες της.

Υπήρξε βασικός συντελεστής της ένταξης της ΔΟΞΑΣ στη δύναμη της Κυπριακής Ομοσπονδίας Ποδοσφαίρου το 1972. Επί προεδρίας του Γεώργιου Χατζηκωστή η ΔΟΞΑ άρχισε να εδραιώνεται στην Γ' Κατηγορία.

Ο Γεώργιος Χατζηκωστής ήταν άτομο με ιδιαίτερες ευαισθησίες και βαθύς εκτιμητής της πολιτιστικής κληρονομιάς. Μέσα από την πολυσχιδή του δράση ενέπνευσε πολλούς νέους να συμμετάσχουν ενεργά στα πολιτιστικά δρώμενα της Κατωκοπιάς και ιδιαίτερα του Σωματείου.

Μετά τον ξεριζωμό του 1974 και μέχρι τον θάνατό του, ο Γεώργιος Χατζηκωστής συνέχισε να βρίσκεται κοντά στο Σωματείο, το οποίο υπηρέτησε από διάφορες επάλξεις.

Περίοδος 1974 -1982

Μετά τα τραγικά γεγονότα του 1974 που οδήγησαν στον ξεριζωμό των Κατωκοπιτών, η ΔΟΞΑ, με πρωτοστάτη τον Ανδρέα Χ. Φραγκουλίδη, πρώην ποδοσφαιριστή του Σωματείου, αναγεννήθηκε από τις στάχτες της. Την περίοδο αυτή το Σωματείο μάζεψε τις σκόρπιες δυνάμεις του και άρχισε την επίπονη προσπάθεια να κρατηθεί όρθιο στην

προσφυγιά, αγωνιζόμενο στο πρωτάθλημα της Γ' Κατηγορίας. Η επαναδραστηριοποίηση της ποδοσφαιρικής ομάδας αποτελεί πραγματικό άθλο, που μόνο μέσα από την ιστορική αναδρομή μπορεί κάποιος να αξιολογήσει σωστά.

Ο Ανδρέας Χ. Φραγκουλίδης, έπειτα από συνεννόηση με τον τότε πρόεδρο του Σωματείου Γεώργιο Χατζηκωστή, πέτυχε να επαναδραστηριοποιήσει την ομάδα λαμβάνοντας και πάλι μέρος στο παγκύπριο πρωτάθλημα της Κ.Ο.Π. Αξίζει να λεχθεί παρενθετικά, χάριν της ιστορίας, ότι τότε υπήρχαν δύο πρωταθλήματα· ένα για τις ομάδες της Α' κατηγορίας και ένα για τις ομάδες της Β' και Γ' κατηγορίας, οι οποίες συμμετείχαν προαιρετικά, χωρίς να υπάρχει διαβάθμιση. Αρχική δυσκολία ήταν η εξασφάλιση γηπέδου, για να μπορούν οι ποδοσφαιριστές της ΔΟΞΑΣ να προπονούνται, αφού το γήπεδο της Κατωκοπιάς ήταν υπό τουρκική κατοχή. Ο Ανδρέας Χ. Φραγκουλίδης, αξιοποιώντας τις κοινωνικές του διασυνδέσεις, εξασφάλισε άδεια από τον τότε πρόεδρο της Ε.Θ.Α. Έγκωμης, τον γιατρό Παυλίδη, για να διενεργούνται οι προπονήσεις της ομάδας στο δικό τους γήπεδο. Έδρα για τους αγώνες της ομάδας ήταν το γήπεδο του Θ.Ο.Ι. Λακατάμειας.

Το πρώτο επίσημο Διοικητικό Συμβούλιο του Σωματείου που συστάθηκε μετά τον πόλεμο του 1974 απαρτιζόταν από τους Ανδρέα Χ. Φραγκουλίδη, Φώτο Χρ. Λιασίδη, Αντωνάκη Λ. Κυπρίδημο, Κώστα Ν. Άστρα, Ανδρέα Νεοφύτου (Παφίτη), Σώζο Β. Παπασωζόμενο και Χριστόδουλο Χατζηβασιλείου. Η σύσταση του Διοικητικού Συμβουλίου συνέβαλε τα μέγιστα στην οργάνωση της ομάδας και στη λήψη συντονισμένων και καίριων αποφάσεων. Μία απ' αυτές αποτελεί η ανέγερση του γηπέδου «Κατωκοπιά» στη φιλόξενη Περιστερώνα, που αποτελεί την προσωρινή έδρα της ομάδας μετά την προσφυγιά. Συγκεκριμένα, το 1978, με πρωτεργάτη τον Γεώργιο Χατζηβασιλείου, ο οποίος στο επάγγελμα ήταν οικοδόμος, και με την αρωγή του Διοικητικού Συμβουλίου, των ποδοσφαιριστών και αρκετών Κατωκοπιτών άρχισε η ανέγερση του γηπέδου στην Περιστερώνα. Με την αποπεράτωση του έργου η ομάδα ενδυναμώθηκε. Άξιον αναφοράς αποτελεί το γεγονός ότι στην ομάδα εντάσσονταν και ποδοσφαιριστές από τις γύρω περιοχές, καθώς μέσω της ΔΟΞΑΣ τούς δινόταν η ευκαιρία να αγωνιστούν στο πρωτάθλημα της Κ.Ο.Π.

Σ' αυτό το σημείο κρίνεται σκόπιμο να παρατεθεί μαρτυρία του Ανδρέα Φραγκουλίδη, ώστε να γίνουν κατανοητές οι δυσκολίες της περιόδου 1974 – 1982: *«Η περίοδος 1974 – 1982 ήταν πολύ σκληρή, καθώς δεν υπήρχαν τα οικονομικά μέσα που υπάρχουν σήμερα και όλα γίνονταν επί εθελοντικής βάσης. Το αυτοκίνητό μου αποτελούσε τα «αποδυτήρια» της ΔΟΞΑΣ και η γυναίκα μου ήταν η «πλύστρα» της ομάδας. Οι στολές έρχονταν στο σπίτι μας και η γυναίκα μου ήταν έτοιμη με μεγάλη όρεξη και προθυμία να τις πλύνει και να τις σιδερώσει, ώστε όλα να είναι έτοιμα για τον επόμενο αγώνα. Οι μεταφορές επίσης γίνονταν με το αυτοκίνητό μου, διότι δεν υπήρχαν χρήματα για να εξασφαλίσουμε λεωφορείο. Εκτελούσα τρεις φορές την ίδια διαδρομή για να μεταφέρω τους ποδοσφαιριστές, παραδείγματος χάρη στη Λακατάμεια. Βέβαια, βοηθούσαν και άλλοι. Πέρασαμε πολύ δύσκολες χρονιές, αλλά είμαστε περήφανοι, γιατί το κάναμε για την ομάδα μας, για το χωριό μας και σήμερα έχουμε ήσυχη τη συνείδησή μας ότι κάναμε το καθήκον μας».*

Περίοδος 1982 -2003

Φώτος Γιάννακας

Η περίοδος αυτή σηματοδοτείται από την ενεργό εμπλοκή στα διοικητικά του Σωματείου, στη θέση του προέδρου, του Φώτου Γιάννακα, του ανθρώπου που συνέδεσε το όνομά του με τη ΔΟΞΑ και τις επιτυχίες που ακολούθησαν.

Η γενναιοδωρία, η ανιδιοτέλεια και συνάμα η αγάπη του για την ομάδα και κατ' επέκταση την Κατωκοπιά, έγιναν πρόδηλες πριν ακόμη αναλάβει τα ηνία του Σωματείου, όταν ήταν ένας από τους πολλούς φιλάθλους της ομάδας. Σύμφωνα με μαρτυρία του ίδιου, την περίοδο 1981-1982, διεξαγόταν ένας κρίσιμος αγώνας μεταξύ της ΔΟΞΑΣ και του Σωματείου Ένωσις Νέων Αγίου Δομετίου, το αποτέλεσμα του οποίου θα έκρινε το μέλλον της ομάδας: αν δηλαδή θα υποβιβαζόταν στο αγροτικό πρωτάθλημα που πιθανόν να οδηγούσε και στην αδράνεια του Σωματείου ή αν θα κέρδιζαν οι ποδοσφαιριστές τον αγώνα και θα παρέμενε η ομάδα στην Γ' κατηγορία του παγκύπριου πρωταθλήματος. Αναλογιζόμενος το μέλλον του Σωματείου, ο αυθόρμητος και γαλαντόμος Φώτος Γιάννακας παρότρυνε τον Ανδρέα Φραγκουλίδη να μεταβεί στα αποδυτήρια και να ενημερώσει τους ποδοσφαιριστές πως, αν κέρδιζαν τον αγώνα, θα έδινε στον καθένα τους 10 λίρες ως φιλοδώρημα (σεβαστό ποσό για την τότε εποχή). Ενθουσιασμένοι οι ποδοσφαιριστές από την ενέργεια του Φώτου Γιάννακα, αγωνίστηκαν παλληκαρίσια και κατήγαγαν περιφανή νίκη, εξασφαλίζοντας ταυτόχρονα και την παραμονή της ομάδας στην Γ' κατηγορία του παγκύπριου πρωταθλήματος.

Ο Φώτος Γιάννακας από τη θέση του προέδρου, κατάφερε να μεταδώσει το όραμα του και στα υπόλοιπα μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου, που δεν ήταν άλλο από την άνοδο της ΔΟΞΑΣ όσο το δυνατόν πιο ψηλά.

Η φιλοσοφία του Φώτου Γιάννακα ήταν και παραμένει σταθερή: *«Όσο πιο ψηλά βρίσκεται η ΔΟΞΑ, τόσο πιο ισχυρό είναι το μήνυμα και ο πόθος για επιστροφή στην κατεχόμενη Κατωκοπιά».*

Με αυτό τον στόχο οργάνωσε την ομάδα, προσέλαβε ως νέο προπονητή και ποδοσφαιριστή τον Μάρκο Μάρκου και άρχισε τον αγώνα για μια επιτυχημένη πορεία. Οι

Τη δεκαετία του 1980 το όνομα που μεσουρανούσε ήταν αυτό του μ. Ανδρέα Λαζαρίδη. Όντας επιτυχημένος, αφού διητέλεσε για πολλά χρόνια προπονητής στον Α.Π.Ο.Ε.Λ., χρειάστηκαν οι άοκνες προσπάθειες, και το δαιμόνιο ταλέντο του Φώτου Γιάννακα για να τον πείσουν να αναλάβει μια προσφυγική ομάδα. Έτσι, τον δεύτερο χρόνο της προεδρίας του Γιάννακα, ο Ανδρέας Λαζαρίδης ανέλαβε χρέη προπονητή και η πρόοδος ήταν θεαματική. Κατάφερε να διδάξει σωστές ποδοσφαιρικές τεχνικές, πειθαρχία, και να κερδίσει τον σεβασμό και να αναδείξει το ταλέντο διάφορων ποδοσφαιριστών. Αξιοσημείωτο αποτελεί το γεγονός ότι ήταν τόσο ικανός προπονητής που έρχονταν ποδοσφαιριστές από τις γύρω περιοχές (Σολέα, Ποτάμι, Ακάκι, Κοκκινότριμιθιά, Νικητάρι, Βυζακιά, Αστρομερίτη κ.ά.), για να ενταχθούν στη δύναμη της ΔΟΞΑΣ και να μπορέσουν να προπονηθούν από τον μεγάλο Ανδρέα Λαζαρίδη.

Διαβλέποντας ότι η ευρύτερη ελεύθερη περιοχή Μόρφου αποτελεί φυτώριο ποδοσφαιρικών ταλέντων, ο Γιάννακας έγκαιρα προώθησε την απόκτηση στέγης του Σωματείου. Μετά από συντονισμένες προσπάθειες και κρατική βοήθεια, το 1988 ανεγέρθηκε το προσωρινό οίκημα του Σωματείου μας στη Περιστερώνα, το οποίο αποτελεί σημείο αναφοράς για τους Κατωκοπίτες και τους φίλους του Σωματείου.

Βασικός στόχος του Φώτου Γιαννάκα για την επιτυχημένη πορεία, αποτέλεσε η σφυρηλάτηση της ενότητας μεταξύ των Κατωκοπιτών, ανεξαρτήτως πολιτικών πεποιθήσεων. Επί προεδρίας του υπηρέτησαν στο Διοικητικό Συμβούλιο κατά περιόδους, μεταξύ άλλων, ο Φαίδων Ι. Χριστοδουλίδης, ως Γενικός Γραμματέας, ο αείμνηστος Χαράλαμπος Β. Κουντούρης, πρώην Κοινοτάρχης Κατωκοπιάς, ως Αντιπρόεδρος, ο αείμνηστος Χαράλαμπος Πέτρακκας που ήταν Υπεύθυνος Δημοσίων Σχέσεων, ο Σταύρος Α. Λοΐζου, ο Χαράλαμπος Λ. Αργυρού, ο Νίκος Β. Κωνσταντίνου, ο Νίκος Χ. Σπανούδης, ο Χριστάκης Γ. Βασιλειάδης, ο Χριστόφορος Ι. Ζαμπάς, Ανδρέας Χ. Φραγκουλίδης, Κώστας Ν. Πρωτοπαπάς, Στέλιος Φ. Χαραλάμπους, Γεώργιος και Γιαννάκης Χατζηβασιλείου, Κώστας Γ. Χατζηκωστέας, Φρίξος και Γεώργιος Λ. Αργυρού κ.ά.

Ο διορατικός Πρόεδρος, διαβλέποντας ότι η ΔΟΞΑ δεν μπορούσε και δεν έπρεπε να περιοριστεί ως ομάδα μόνο της Κατωκοπιάς, αφού κατά τον ίδιο η ΔΟΞΑ δεν ανήκε μόνο στους Κατωκοπίτες, αλλά σε όλες τις κοινότητες της γύρω περιοχής, φρόντισε ώστε στο Διοικητικό Συμβούλιο του Σωματείου να μετέχουν στελέχη από διάφορες κοινότητες της περιοχής, όπως ο Ανδρέας Οικονομίδης από τη Φυλλιά ως Αντιπρόεδρος, ο Κυριάκος Στυλιανού από την Ορούντα ως Έφορος Ποδοσφαίρου, Πάμπος Χαραλάμπους κ.ά., για τους οποίους ο ίδιος εκφράζει τις θερμές του ευχαριστίες. Με τον τρόπο αυτό, οι ποδοσφαιριστές των άλλων κοινοτήτων που αγωνίζονταν στη ΔΟΞΑ αισθάνονταν καλύτερα και απέδιδαν περισσότερο, αφού ήξεραν ότι είχαν κάποιο δικό τους, της περιοχής τους, στο Διοικητικό Συμβούλιο. Πρόσθετα, η μαζική προσέλευση των οικογενειών, συγγενών και φίλων τους στο γήπεδο αποτελούσε υπολογίσιμη πηγή εσόδων.

Έχοντας κατά νου τη στρατηγική επιδίωξη να ανεβάσει τη ΔΟΞΑ όσο πιο ψηλά μπορούσε, έθεσε ένα μεγαλεπήβολο στόχο που ήταν η αναβάθμιση των εγκαταστάσεων του γηπέδου,

ώστε αυτό να μπορεί να φιλοξενεί αγώνες Α΄ Κατηγορίας. Με τις άοκνες προσπάθειές του το γήπεδο ανακατασκευάστηκε την περίοδο 1999-2000.

Το γήπεδο «Κατωκοπιά» στην Περιστέρωνα

Σταθερός στους στόχους του και συνεπής στην προσπάθειά του, κατάφερε το 1988, μετά από επιτυχημένη παραμονή στη Β΄ Κατηγορία, να ανεβάσει τη ΔΟΞΑ στην Α΄ Κατηγορία.

ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ ΟΜΑΔΑΣ ΣΤΗΝ Α΄ ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ

Η επιτυχία αυτή, αβίαστα μπορεί να πει κάποιος, ότι αποτελεί άθλο, καθώς ένα προσφυγικό σωματείο ενός χωριού περίπου 2.000 κατοίκων, διασκορπισμένων σε όλη την Κύπρο και στο εξωτερικό, μέσα σε αντίξοες συνθήκες, κατάφερε να επιβιώσει στην

προσφυγιά, να ανέβει δυο κατηγορίες και να συνεχίσει να συναγωνίζεται επάξια μεγάλες ομάδες.

Η ΔΟΞΑ αγωνίστηκε στην Α' Κατηγορία για μια ποδοσφαιρική περίοδο και στη συνέχεια επανήλθε στη Β' κατηγορία. Ο στόχος όμως του φιλόδοξου τιμονιέρη ήταν αμετάθετος, γι' αυτό το 2000 η ομάδα ξαναβρέθηκε στα σαλόνια της Α' Κατηγορίας.

Πέραν όμως του ενδιαφέροντός του για τα αθλητικά δρώμενα, ο δραστήριος και εφευρετικός πρόεδρος, υπήρξε πρωτοπόρος και στην προώθηση πολιτιστικών εκδηλώσεων, οι οποίες έφερναν κοντά τούς διασκορπισμένους σε όλη την Κύπρο Κατωκοπίτες. Για τον σκοπό αυτό, σε συνεργασία με τα υπόλοιπα μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου, συνέστησε Επιτροπή για υλοποίηση πολιτιστικών εκδηλώσεων.

Σταθερά προσηλωμένος στον στόχο του για διατήρηση άσβεστης της φλόγας για επιστροφή στην κατεχόμενη Κατωκοπιά, ο Φ. Γιάννακας συνέβαλε ιδιαίτερα στην οργάνωση αντικατοχικών εκδηλώσεων, στις οποίες συμμετείχε πληθώρα Κατωκοπιτών.

Περίοδοι 2003 – 2004 και 2004 – 2005:

Τις επόμενες δύο ποδοσφαιρικές περιόδους, 2003-2004 και 2004-2005, ηγήθηκαν του Σωματείου ο Νίκος Χατζηχαραλάμπους και ο Ανδρέας Φραγκουλίδης, αντίστοιχα. Ο Νίκος Χατζηχαραλάμπους υπήρξε ποδοσφαιριστής της «ΔΟΞΑΣ» και δραστήριο μέλος του Σωματείου επί σειράν ετών, συμβάλλοντας στην πρόοδό του. Την περίοδο 2004-2005 που ανέλαβε εκ νέου το Σωματείο ο Ανδρέας Φραγκουλίδης, υπήρχαν πολλές δυσκολίες. Το φιλοπρόοδο όμως Σωματείο με ηγέτη τον Ανδρέα Φραγκουλίδη, προπονητή τον Ανδρέα Ιωάννου (Κίκκο), συνεργάτες τον Γιώργο Γεωργιάδη και τον Φώτο Λιασίδη και έχοντας τη θερμή υποστήριξη του Φώτου Γιάννακα και του Κώστα Χριστοδούλου (Καραβίδα), κατάφερε να υπερπηδήσει τα όποια εμπόδια.

Περίοδος 2005 – 2014:

Το 2005 πήρε τη σκυτάλη ο Χαράλαμπος Λ. Αργυρού, ο οποίος, παλαιότερα, υπήρξε ποδοσφαιρική φυσιογνωμία, προπονητής και διοικητικός παράγοντας του Σωματείου. Ως πρόεδρος σε συνεργασία τον Κώστα Χριστοδούλου (Καραβίδα) ως κυνηγό ταλέντων και τον Φώτο Γιάννακα ως επίτιμο πρόεδρο, η ομάδα κατόρθωσε την περίοδο 2006–2007 να τερματίσει 3η στο πρωτάθλημα της Β' κατηγορίας και, ως εκ τούτου, να ανέλθει την επόμενη χρονιά και πάλι στην Α' κατηγορία, παραμένοντας σ' αυτήν για τέσσερις συνεχόμενες ποδοσφαιρικές περιόδους, ήτοι από το 2007–2011.

Ιδιαίτερη μνεία πρέπει να γίνει στον ικανότατο προπονητή και πρώην ποδοσφαιριστή της ΔΟΞΑΣ Πάμπο Χριστοδούλου, του οποίου η συμβολή ήταν αξιοσημείωτη. Την περίοδο 2006–2010 οι προπονητικές τακτικές του συνέτειναν στις επιτυχίες της ομάδας, που προαναφέρθηκαν, και οι μεταγραφές που πέτυχε επέφεραν αρκετά έσοδα στο ταμείο του Σωματείου.

Την περίοδο 2011–2012 η ΔΟΞΑ αγωνίστηκε στη Β' κατηγορία, ένεκα και των δυσμενών οικονομικών συνθηκών που επέφερε η οικονομική κρίση στο νησί μας, καταφέροντας όμως να τερματίσει στη δεύτερη θέση. Οι περίοδοι που ακολούθησαν μπορούν να θεωρηθούν σταθμοί στην ιστορία της ΔΟΞΑΣ, καθώς την περίοδο 2012–2013 τερμάτισε στην 7η θέση της Α' κατηγορίας του κυπριακού πρωταθλήματος, με ρεκόρ συγκομιδής βαθμών και την περίοδο 2013–2014 συμμετείχε για πρώτη φορά στην ιστορία της στα ημιτελικά του Κυπέλλου Κύπρου με αντίπαλο τον Α.Π.Ο.Ε.Λ.

Άξιον λόγου αποτελεί και το γεγονός ότι τις χρονιές 2007–2008 και 2008–2009 δύο παίκτες της ΔΟΞΑΣ αναδείχθηκαν πρώτοι σκόρερ στο πρωτάθλημα της Α' κατηγορίας: ο Βραζιλιάνος Νταβίντ Ντα Κόστα στην πρώτη περίοδο και ο επίσης Βραζιλιάνος Σέρτζιο Γκαρντίνιο Ντα Σίλβα τη δεύτερη περίοδο.

Θα ήταν παράλειψη, τέλος, να μην αναφερθεί ότι ο Χαράλαμπος Αργυρού επί της προεδρίας του κατάφερε να πείσει ταλαντούχους και καταξιωμένους ποδοσφαιριστές να συνεχίσουν την ποδοσφαιρική τους σταδιοδρομία στην προσφυγική ομάδα της “ΔΟΞΑΣ”. Δύο εξ αυτών είναι ο αρχηγός της εθνικής Κύπρου Ηλίας Χαράλαμπος και ο σπουδαίος Πορτογάλος ποδοσφαιριστής Ρικάρντο Φερνάντες που σημείωσε ένα εξαιρετικό τέρμα εναντίον της Αλκής Λάρνακας που ψηφίστηκε ως ένα από τα καλύτερα τέρματα στον κόσμο την περίοδο 2012 -2013.

Την ποδοσφαιρική περίοδο, 2014–2015, πρόεδρος του Σωματείου εξελέγη ο Κώστας Χριστοδούλου (Καραβίδας), ο οποίος επί σειράν ετών παραμένει αρωγός στην επιτυχημένη και ομολογουμένως εκπληκτική πορεία της ομάδας. Το έργο του, αναντίρρητα, θα στεφθεί με επιτυχία και θα αναδειχθεί άξιος συνεχιστής του άθλου των προκατόχων του. Μαζί του στο Διοικητικό Συμβούλιο μετέχουν οι: Χαράλαμπος Λ. Αργυρού, Νίκος Β. Κωνσταντίνου , Νίκος Χατζηχαράλαμπος, Νίκος Α. Άστρας, Γιώργος Γιωργάκης, Σάκης Σιακόπουλος, Μάκης Ναούμ, Μιχάλης Σκούλλου, Γιώργος Χρίστου, Αντώνης Γ. Πολυβίου, Σούλα Σπανούδη, Βάσω Κουντούρη-Κωνσταντίνου.

ΕΘΝΙΚΗ ΔΡΑΣΗ

Η εθνική δραστηριότητα του ΘΟΙ ήταν ιδιαίτερα έντονη την περίοδο του απελευθερωτικού αγώνα 1955-59 και των διακοινοτικών ταραχών του 1963-64. Έτσι, πολλά μέλη του σωματείου δραστηριοποιήθηκαν σε διάφορες ενέργειες εναντίον των αποικιοκρατικών στρατευμάτων και παρουσίας της αποικιοκρατικής κυβέρνησης, κυκλοφορία και ρίξιμο φυλλαδίων, διακίνηση, φιλοξενία και τροφοδοσία αγωνιστών της Ε.Ο.Κ.Α., μεταφορά αλληλογραφίας, οπλισμού και άλλων εφοδίων, καθώς και την οργάνωση εράνων για τον απελευθερωτικό αγώνα και διάφορων εκδηλώσεων (εορτασμών και θεατρικών παραστάσεων) για τόνωση του πατριωτικού φρονήματος.

Πρέπει ακόμη να σημειωθεί ότι στο χώρο του Θ.Ο.Ι. γίνονταν και άτυπες συναντήσεις των μελών της Ε.Ο.Κ.Α. Πάντα βέβαια με προσοχή για να μη δημιουργούνται προβλήματα. Για παράδειγμα, ο Γιώργος Ν. Φιλίππου θυμάται ότι την παραμονή της 25^{ης} Μαρτίου του 1957, τα μέλη της οργάνωσης περίμεναν να κοιμηθεί το χωριό, για να συγκεντρωθούν στο οίκημα του Σωματείου και να πάνε να σημαιοστολίσουν το χώρο μπροστά από την εκκλησία με ελληνικές σημαίες και να γράψουν συνθήματα υπέρ της ΕΝΩΣΗΣ.

Ο Γιαννάκης Χατζηβασίλη θυμάται ότι λόγω του σημαιοστολισμού του οικήματος και της δράσης των Θ.Ο.Ι. στον απελευθερωτικό αγώνα, οι έρευνες των βρετανικών αποικιοκρατικών στρατευμάτων στο οίκημα του Θ.Ο.Ι. ήταν συχνές, ιδιαίτερα τη νύχτα. Μια νύχτα, επειδή θα παρουσιαζόταν τις επόμενες ημέρες το θεατρικό έργο Μπλοκ C, υπήρχαν στο κυλικείο 24 κιβώτια αναψυκτικά Κεο-βίτα (κυπριακό ποτό με βάση το σταφύλι). Οι Βρετανοί στρατιώτες μετακίνησαν μόνο τα 23 κιβώτια και όχι το 24^ο, κάτω από το οποίο υπήρχαν φυλλάδια της Ε.Ο.Κ.Α. που είχε φέρει ο Σόλων Κυπρίδης.

Μια Κυριακή πρωί Βρετανοί στρατιώτες προσπάθησαν με κτυπήματα, κλωτσιές, φωνές, βρισιές να υποχρεώσουν το Χριστόδουλο Γ. Πιτσιλλή να κατεβάσει τις τρεις Ελληνικές σημαίες που ήταν αναρτημένες στους στύλους της βεράντας του Αναγνωστηρίου. Στην επίμονη άρνησή του οι άγγλοι σαρτιώτες αναγκάστηκαν να τις κατεβάσουν οι ίδιοι. Ο Χριστόδουλος δεν είχε προλάβει τα δύο λεωφορεία που θα μετέφεραν μέλη του σωματείου στα Σπήλια, όπου γινόταν μνημόσυνο ηρώων. Ιερέας στα Σπήλια (1955-1958) ήταν ο Πρόεδρος του σωματείου Παπαχριστόφορος. Ο διαχειριστής του κυλικείου Γεώργιος Χατζηβασίλη συνελήφθη από τα αποικιοκρατικά στρατεύματα και τον βασάνισαν για τέσσερις εβδομάδες.

Το 1963-64 το οίκημα του Θ.Ο.Ι. απετέλεσε το συντονιστικό κέντρο των εθελοντών του χωριού για προστασία της Κύπρου από αναμενόμενη Τουρκική εισβολή ή τυχόν επίθεση από Τουρκοκυπρίους της ΤΜΤ, οι περισσότεροι των οποίων ήταν στελέχη και μέλη του Σωματείου. Μερικοί εξ αυτών ήταν : Γγκ.ΓΧΒ,ΚΑ ΑΜ ΚΒΖ, ΦΧΡ, ΓΚ, Χρ ΧΧ ΧΡ.ΠΙΤΣ

Χαρακτηριστικό παράδειγμα μέλους του Σωματείου, αποτελεί ο ήρωας Ανδρέας Κυριάκου Πρωτοπαπά, ο οποίος ήταν ενεργό μέλος της Ε.Ο.Κ.Α. και για τον οποίο ακολουθεί αφιέρωμα από τη Δέσπω Κόνιζου-Λοϊζιά.

Πρόσθετα, κατά τη διάρκεια των διακοινοτικών ταραχών της περιόδου 1963-1964 και της τουρκικής εισβολής του 1974, στελέχη και μέλη του σωματείου υπηρέτησαν ως εθελοντές ή στις τάξεις της εθνοφρουράς, αντίστοιχα, και θυσιάστηκαν στον αγώνα για υπεράσπιση της πατρίδας μας.

Ιδιαίτερη αναφορά γίνεται στον αγνοούμενο ανθυπολοχαγό Γεώργιο Χατζηλοΐζου Χατζηνικολάου και στον Ιωάννη Ν. Θεοδώρου οι οποίοι πολέμησαν και χάθηκαν στη μάχη της Λαπήθου, στον Δώρο Χαραλάμπους Πικρού, που έπεσε στη μάχη των Καζιβερών, και στον ανθυπολοχαγό Ευθύμιο Π. Χατζηπέτρου που πολέμησε και σκοτώθηκε στον Κουτσοβέντη.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΠΡΩΤΟΠΑΠΑΣ

Κτυπούν καμπάνες θλιβερά τον άδικο χαμό σου
και τα πουλάκια ήρωα, θρηνούν το θάνατό σου

Έτσι τραγούδησε η λαϊκή μούσα το θάνατο του παλικαριού, που στα 24 του χρόνια άφησε μάνα , αδελφή κι αγαπημένη να συναντήσει συναγωνιστές.

Ο Ανδρέας Πρωτοπαπάς γεννήθηκε στην Κατωκοπιά στις 29 Μαΐου 1937. Μετά το Δημοτικό Σχολείο ακολούθησε σπουδές στο Γυμνάσιο Μόρφου και τελικά ειδικεύτηκε ως μηχανικός, με σκοπό να βοηθήσει τον πατέρα του που είχε γεώτρηση.

Με το σάλπισμα της Ε.Ο.Κ.Α. “στα όπλα για τη λευτεριά της Κύπρου μας”, ο Ανδρέας δήλωσε αμέσως παρών. Μαζί με άλλους συναγωνιστές έλαβε μέρος σε ενέδρες και δολιοφθορές καθώς και σε άλλες δραστηριότητες, ακολουθώντας τις εντολές της Οργάνωσης. Παράλληλα, στο σπίτι των γονιών του, Κυριάκου και Μαρίας Πρωτοπαπά, φιλοξενούσε συχνά αγωνιστές και καταζητούμενους.

Αξιοπερίεργο επίσης είναι το γεγονός πως για κάποια περίοδο, ενώ την ημέρα εργαζόταν για λογαριασμό των Άγγλων, το βράδυ επιδιόταν σε ενέδρες εναντίον τους. Με αφορμή μια εκτέλεση, ο Ανδρέας συνελήφθη και υπέστη φρικτά βασανιστήρια.

Με το πέρας του αγώνα ο Ανδρέας παντρεύεται την εκλεκτή της καρδιάς του, Άννα Στυλιανού, επίσης από την Κατωκοπιά. Ο γάμος, περίλαμπρος, τελέστηκε στις 4 Δεκεμβρίου 1960.

Το νεαρό όμως ζευγάρι, δεν έμελλε να χαρεί για πολύ την κοινή του ζωή. Τα φρικτά βασανιστήρια των Άγγλων είχαν αφήσει βαθιά τη σφραγίδα τους στο κορμί του παλληκαριού. Τέσσερις μόνο μήνες μετά , ο Ανδρέας αισθάνεται πόνους στο πόδι και οι ενδεδειγμένες εξετάσεις που ακολουθούν καταδεικνύουν την επάρατη νόσο.

Ακολουθεί ταξίδι του στην Αγγλία, όπου οι γιατροί, στην προσπάθειά τους ανακόψουν την πορεία της νόσου, τον υποβάλλουν σε ακρωτηριασμό. Δυστυχώς ούτε κι αυτό φάνηκε αρκετό και έτσι....

Σεπτέμβρη 14 ήταν η μαύρη μέρα
που του ήρωά μας η ψυχή πετά εις τον αιθέρα,
ψάχνει να βρει τη Λευτεριά, κρυφά να τη ρωτήσει,
αφού τόσο την πόθησε, γιατί να μην τη ζήσει..

Η κοινότητα Κατωκοπιάς τίμησε τον ήρωά της ανεγείροντας προτομή στο προαύλιο της παλαιάς εκκλησίας της Χρυσελευούσας την οποία οι εισβολείς κατέστρεψαν.

**ΓΙΩΡΓΟΣ
ΧΑΤΖΗΝΙΚΟΛΑΟΥ**

**ΜΕΛΟΣ ΤΗΣ ΔΟΞΑΣ
ΧΑΘΗΚΕ ΣΤΙΣ ΜΑΧΕΣ
ΤΗΣ ΛΑΠΗΘΟΥ
ΤΟ 1974.**

Ο Γιώργος Χατζηνικολάου, γιός του Χατζηλοΐζου και της Αναστασίας Χατζηνικολάου από την Κατωκοπιά, γεννήθηκε την πρώτη μέρα του Φλεβάρη το 1954. Το έκτο παιδί από τα επτά της αγροτικής του οικογένειας.

Από μικρό παιδί ήδη ξεχώριζε για το ενδιαφέρον του να εκφράσει τον αγνό πατριωτισμό του στις εθνικές εορτές του Β' Γυμνασίου Μόρφου, όπου φοίτησε και αποφοίτησε με άριστα. Με καμάρι ανταποκρίθηκε επάξια στο ρόλο του Εθνομάρτυρα Κυπριανού, του Γρηγόρη Αυξεντίου, στο πλαίσιο των εορτών του σχολείου του και του Σωματείου Δόξας Κατωκοπιάς, αντίστοιχα.

Ένα παιδί με αγάπη για τα γράμματα, την οικογένεια, την εκκλησία και τον συνάνθρωπό του. Φτάνοντας στα 18, γεμάτος ιδανικά, κατατάχθηκε στην Εθνική Φρουρά, στο 256 τάγμα πεζικού, εξασφαλίζοντας το τιμητικό αξίωμα του Έφεδρου Ανθυπολοχαγού με τρίμηνη εκπαίδευση στην Αθήνα και στα Πολεμίδα.

Στον ρόλο του υπερασπιστή της πατρίδας ως διοικητής του λόχου υποστηρίξεως στις 20 Ιουλίου 1974 βρέθηκε στις μάχες της Λεύκας. Πάντα στην πρώτη γραμμή του μετώπου, έμελλε να χαθούν τα ίχνη του στις 6 Αυγούστου στη μάχη Λαπήθου – Καραβά, κι ακόμα αγνοείται. Ένας λεβέντης, ένας δεύτερος Λεωνίδας με σθένος, στα 20 του χρόνια χάνεται ηρωικά και περήφανα με τα 13 παλικάρια του στην ενέδρα της Αϊρκώτισσας.

Ο Δώρος Χαράλαμπος Πικρού με τη σύζυγό του Χρυστάλλα

Ο Δώρος Χαράλαμπος Πικρού γεννήθηκε στις 29 Φεβρουαρίου 1944 στο χωριό Αργάκι της επαρχίας Λευκωσίας. Οι γονείς του Χαράλαμπος και Μαρία Πικρού απέκτησαν εκτός από τον Δώρο και άλλα τέσσερα παιδιά. Οι συγχωριανοί του τον θυμούνται πάντα γελαστό και γλυκομίλητο. Εργαζόταν ως μηχανικός αυτοκινήτων σε συνεργείο στη Μόρφου.

Το 1967 παντρεύτηκε την Χρυστάλλα Χατζηκωστή Χατζηχριστοδούλου από την Κατωκοπιά με την οποία απέκτησαν δυο παιδιά: τη Μαρία και τον Αντρέα. Μετά τον γάμο τους εγκαταστάθηκαν στο ιδιόκτητό τους σπίτι στην Κατωκοπιά όπου και διέμεναν μέχρι την Τουρκική εισβολή του 1974.

Στην Κατωκοπιά, το δεύτερο χωριό του όπως το αποκαλούσε, ο Δώρος ξεχώριζε για την εργατικότητα, την καλοσύνη, την ανεκτικότητα, τη συμπάθεια και την αλληλεγγύη προς τους συνανθρώπους του. Γι' αυτό κέρδισε την αγάπη και την εκτίμηση όλων των κατοίκων της Κατωκοπιάς.

Ο Δωρής, πρωτοστατούσε σε όλες τις δραστηριότητες της κοινότητας και ήταν ενεργό μέλος και πιστός οπαδός του Σωματείου ΔΟΞΑ Θ.Ο.Ι. Κατωκοπιάς στο οποίο πρόσφερε πάντα τη βοήθειά του αφιλοκερδώς.

Στις 20 Ιουλίου 1974 ο Δώρος, με το πρώτο κάλεσμα της πατρίδας για γενική επιστράτευση, έτρεξε από τους πρώτους για κατάταξη. Τραγική όμως η μοίρα του. Ήταν από τους πρώτους νεκρούς στη μάχη των Καζιβερών στις 20 Ιουλίου του 1974.

Ιωάννης Ν. Θεοδώρου

Γεννήθηκε τον Γενάρη του 1955 στην Κατωκοπιά με γονείς τον Νίκο Θεοδώρου από τη Φυλλιά και την Μαρία Ιωάννη Καραγιώργη από την Κατωκοπιά. Είναι το 4^ο παιδί από τα 11 παιδιά της οικογένειας. Μέχρι τα 17 του εργαζόταν ως μηχανικός στη Μόρφου. Όλοι μιλούσαν για τον ευγενή χαρακτήρα και την καλοσύνη του. Εθελοντικά κατατάχθηκε στην Εθνική Φρουρά στην περιοχή Λεύκας, στο 256 Τάγμα Πεζικού. Πιστός στο καθήκον στις 20 Ιουλίου 1974 έλαβε μέρος στις μάχες της Λεύκας. Μετά από μικρή διακοπή στη Μόρφου

μεταφέρθηκε στις περιοχές Λαπήθου – Καραβά όπου κατά την διάρκεια των μαχών χάθηκαν τα ίχνη του στις 6 Αυγούστου 1974 και από τότε αγνοείται η τύχη του.

Ευθύμιος Χατζηπέτρου

Ο Ευθύμιος γεννήθηκε το 1954 και ήταν το 4^ο από τα τέσσερα παιδιά του Πέτρου Χατζηπέτρου Ζέβλα από την Κατωκοπιά και της Μαγδαληνής από τη Λευκωσία. Ο Ευθύμιος μετά την αποφοίτησή του από το παγκύπριο γυμνάσιο κατετάγη στην Εθνική Φρουρά και κατείχε τον βαθμό του Ανθυπολοχαγού. Κατά την τουρκική εισβολή υπηρετούσε στο Συγχαρί. Ο Ευθύμιος κατά την 1^η εισβολή σκοτώθηκε παρά το χωριό Κουτσοβέντης σε ενέδρα που έστησαν οι Τούρκοι εισβολείς.

Η οικογένεια του, εις μνήμη του αγαπημένου τους, αποφάσισε την δωρεάν παραχώρηση οικόπεδου πλησίον της νέας εκκλησίας στην Κατωκοπιά, για ανέγερση οικήματος του Σωματείου μας.

ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΗ ΔΡΑΣΗ

Περίοδος 1954 -1974

Η πολιτιστική δραστηριότητα του Θ.Ο.Ι. ήταν σημαντική, κυρίως στον τομέα των θεατρικών παραστάσεων. Ο Πρόεδρος του Θ.Ο.Ι Παπαχριστόφορος Παπασωζόμενος, είχε αναθέσει στο Χρίστο Χατζηγεωργίου Κασουλίδη το συντονισμό των θεατρικών παραστάσεων με την εντολή να παρουσιάζονται δύο θεατρικά έργα κάθε χρόνο. Έτσι το Θ.Ο.Ι. έγινε το Σωματείο του χωριού που ανέβασε τα περισσότερα θεατρικά έργα (εθνικά, κοινωνικά, θρησκευτικά), που παρουσιάστηκαν στο χωριό και κάποια και σε άλλα χωριά (Περιστερώνα, Φυλλιά) και στις Κεντρικές Φυλακές. Το Χρίστο Χατζηγεωργίου Κασουλίδη πλαισίωνε ολιγομελής Επιτροπή, στην οποία συμμετείχε και ο Κώστας Βασίλη Κερκίδη. Αργότερα Πρόεδρος της Επιτροπής της θεατρικής ομάδας γίνεται ο Σόλων Λ. Κυπρίδημος.

Το Θ.Ο.Ι. ήταν τον πρώτο Σωματείο του χωριού σε θεατρικές παραστάσεις του οποίου τους γυναικείους ρόλους ανέλαβαν να παίζουν κοπέλες του χωριού. Το Θ.Ο.Ι. παρουσίασε μέχρι το 1974 αρκετά θεατρικά έργα, όπως:

- Μαύρος Καβαλάρης
- Αδούλωτη Γενιά (του Κατωκοπίτη Γεώργιου Στέλιου Γιάννακα)
- Μπλοκ C (του Ηλία Βενέζη). Το έργο παρουσιάστηκε δύο φορές (1956, μετά την ανεξαρτησία)
- Να ζει το Μεσολόγγι. Το έργο σκηνοθέτησε η Χρυστάλλα Γεωργίου Κόκκινου.
- Χιώτισσα και 9^η Ιουλίου (του Βασίλη Μιχαηλίδη). Τα έργα σκηνοθέτησε ο Κωνσταντίνος Χριστοδούλου Λιασίδης.
- Φον Δημητράκης (του Δημήτρη Ψαθά). Το έργο σκηνοθέτησε ο Κωνσταντίνος Χριστοδούλου Λιασίδης και μάλιστα ήταν η πρώτη παράσταση του έργου πανελλήνια.
- Εσμέ η Τουρκοπούλα (παρασιάστηκε με το όνομα Σκλάβα, Εσμέ η Τουρκοπούλα)

- Έργο για τον Γρηγόρη Αυξεντίου. Το έργο παρουσιάστηκε δύο φορές (1959 ή 1960 και 1973 με το Γεώργιο Χατζηλοΐζου Χατζηνικολάου στο ρόλο του Γρηγόρη Αυξεντίου). Δεν έχει διευκρινιστεί αν επρόκειτο για το ίδιο έργο ή δύο διαφορετικά έργα με τον ίδιο ή διαφορετικό τίτλο.
- Όρκος και εκδίκηση (του Κατωκοπίτη Αντωνάκη Λ. Κυπρίδημου)
- Ο Σταυρός
- Αθανάσιος Διάκος
- Ρήγας Βελεστινλής
- Δέσπω (επρόκειτο για έργο για τους Σουλιώτες)
- Οι τρεις απένταροι
- Ψυχές στον πόλεμο
- Έγκλημα της μάνας
- Έργα σχετικά με την Ε.Ο.Κ.Α.
- Έργο σχετικό με τη δράση ανταρτών στην Ελλάδα κατά τη διάρκεια της Κατοχής 1941-1944
- Η Επιστροφή του Ασώτου (συμπαράγωγή με την Ορθόδοξο Χριστιανική Ένωση Νεανίδων Κατωκοπιάς)

Στα θεατρικά έργα έπαιζαν αρκετοί νέοι του χωριού. Έτσι στα πρώτα χρόνια έπαιζαν ο Χρίστος Γ. Κασουλίδης, ο Σόλων και ο Αντωνάκης Λ. Κυπρίδημος, ο Λοϊζής Χρ. Παπάγιαννης, ο Γιαννάκης και η Χρυστάλλα Γ. Κόκκινου, η Μαρία Γ. Χατζηκωστέα, η Θεογνωσία (Κοκονού) Γ. Χατζηλοϊζή, η Γιαννούλα Γ. Γιάννακα, ο Κώστας και ο Ανδρέας Β. Κερκίδη, ο Κωνσταντίνος και ο Θράσος Χρ. Λιασίδης, ο Ανδρέας Κυριάκου Πρωτοπαπάς, ο Ανδρέας Κ. Νικολή, ο Γιώργος και ο Φιλίππος Ν. Φιλίππου, ο Λοϊζής Χ. Φιλίππου, ο Νικολής Αθανασίου, ο Ανδρέας Χριστοδούλου Τσουντας, ο Γιαννάκης Γ. Παπασωζόμενος, ο Λεωνίδας Χ. Χρησιτίδης, ο Ανδρέας Γ. Κόνιζος, ο Γεώργιος Χατζηβασιλείου, Γιώργος Γεωργιάδης, Χρίστος Λούης.

Τα επόμενα χρόνια συμμετείχαν η Παναγιώτα Π. Χατζηγεωργίου, ο Χριστάκης και Χρυσούλα Γ. Κερκίδη, η Ευρούλα Κ. Πρωτοπαπά, η Χρυσούλα και η Μαρούλα Γ. Κόνιζου, ο Ανδρέας Ν. Φιλίππου, ο Ευθύβουλος Β. Πρωτοπαπά, ο Κώστας Ν. Άστρα, η Χρυσούλα Παπαχριστοφόρου Παπασωζομένου, η Δονούλα Γ. Τσουντα, ο Χαράλαμπος Α. Φιλίππου, ο Πέτρος Χατζηχριστοδούλου, ο Σταύρος Κ. Πουρουτίδης, ο Ανδρέας Ν. Ιωαννίδης Χατζηγέρου, η Χλόη Δ. Σιαηλή, η Ελένη Β. Κερκίδη, η Παναγιώτα Δ. Χατζηβασιλά, η Ελένη Τ. Βασίλη, Χριστόδουλος Χατζηχαραλάμπους, Σοφία και Μιχάλης Φ. Μιχαηλά κ.ά.

Από το 1954 και για τριάντα χρόνια το Θ.Ο.Ι οργάνωσε με φροντίδα του Αλέξανδρου Πέτρου Νικολαΐδη (Ππάλη) εκθέσεις χριστιανικού βιβλίου με την ευκαιρία κάποιας γιορτής της Παναγίας. Η πρώτη έκθεση έγινε στις 21 Νοεμβρίου 1954. Ιδιαίτερα σημαντική ήταν η έκθεση η οποία έγινε στις διακοπές των Χριστουγέννων του 1960 – 61 στο δωμάτιο δυτικά του καφενείου της Εκκλησίας, όταν τον Θ.Ο.Ι. μεταστεγάστηκε στο καφενείο της Εκκλησίας. Η έκθεση κράτησε αρκετές ημέρες.

Το Θ.Ο.Ι οργάνωσε επίσης διαγωνισμό σκακιού στον οποίο συμμετείχαν και κάτοικοι γειτονικών χωριών.

Σημαντικός ήταν ο ρόλος της βιβλιοθήκης του Σωματείου, ιδίως το καλοκαίρι, όταν οι σχολικές βιβλιοθήκες δεν ήταν διαθέσιμες. Έτσι οι βιβλιοθήκες του Θ.Ο.Ι και του Συλλόγου

Αποφοίτων Ανωτέρων Σχολών Κατωκοπιάς, ήταν οι μόνες που προσφέρονταν στο χωριό για να καλύψουν τις ανάγκες των βιβλιοφίλων. Η βιβλιοθήκη είχε κληρονομήσει όσα βιβλία είχαν διασωθεί από τη βιβλιοθήκη των Σωματείων που είχαν προϋπάρξει (Αναγνωστήριο, Εθνική Νεολαία, Α.Τ.Ε.-Π.Ε.Κ.). Η βιβλιοθήκη εμπλουτιζόταν από βιβλία που αγοράζονταν ή προσφέρονταν δωρεάν, όπως από τη Μητρόπολη Κυρηνείας.

Στη βιβλιοθήκη προκλήθηκαν αρκετές ζημιές στην έρευνα των αγγλικών αποικιακών στρατευμάτων (Σεπτέμβριος 1956;) όταν στο χωριό επεβλήθη κατ' οίκον περιορισμός (κέρφιου) και δεκάδες κάτοικοί του οδηγήθηκαν για ημέρες στον Ξερό για ανάκριση.

Το Θ.Ο.Ι οργάνωσε διαλέξεις για επιμόρφωση των μελών του και των οικογενειών τους για θέματα κοινού ενδιαφέροντος. Μεταξύ των ομιλητών ήταν και οι εξής :

- Δημητράκης Χατζημιχαήλ Πρωτοπαπάς, γιατρός από την Κατωκοπιά, για τη φροντίδα που έπρεπε να έχουν οι μητέρες για τα παιδιά τους.
- Λουκάς Κοκολιός, θεολόγος-ιεροκήρυκας της Μητρόπολης Κυρηνείας.
- Ιωάννης Τσικνόπουλος, συγγραφέας, φιλόλογος, καθηγητής του Ελληνικού Γυμνασίου Μόρφου.
- Βασίλης Παρπάνης, μαθηματικός στο Ελληνικό Γυμνάσιο Μόρφου, με ιδιαίτερο ενδιαφέρον για τα θεολογικά θέματα.

Το Θ.Ο.Ι. οργάνωνε εορτασμούς, όπως για τις Εθνικές Επετείους της 25^{ης} Μαρτίου και της 28^{ης} Οκτωβρίου. Οι νέοι του Σωματείου πήγαιναν, με επικεφαλής τον σημαιοφόρο, στην εκκλησία και μετά τη δοξολογία παρήλαυναν στο χωριό.

Με φροντίδα αρχικά του Αλέξανδρου Πέτρου Νικολαΐδη, άρχισε η συγκέντρωση κυπριακών και ελλαδικών παραδοσιακών στολών, χρήσιμων για τις παρελάσεις, τις θεατρικές παραστάσεις του Σωματείου κ.ά.

Περίοδος 1974 και μετά

Τα χρόνια που ακολούθησαν τα τραγικά γεγονότα του 1974 υπήρξαν πολύ δύσκολα. Οι κάτοικοι του χωριού μας, πρόσφυγες, σκορπίστηκαν από τις 15 Αυγούστου 1974 και βρέθηκαν σ' όλη την ελεύθερη Κύπρο. Και όταν πια καταλάγιασε η επεκτατική μανία του κατακτητή και άρχισε να επικρατεί μια σχετική ηρεμία, άρχισαν σιγά-σιγά να συγκεντρώνονται στα γύρω από το κατεχόμενο χωριό μας χωριά. Ο καημός της προσφυγιάς μεγάλος, με χίλια δυο προβλήματα για τον καθένα και ο πόθος της επιστροφής, από τις πρώτες κιόλας μέρες, ασίγαστος μέσα στην ψυχή.

Ξεριζωμένοι, χωρίστηκαν μεταξύ τους οι κάτοικοι του χωριού. Αδέλφια που τους ένωνε η πρώτη καλημέρα, τώρα ζούσαν μακριά ο ένας από τον άλλο, συγγενείς δε συναντιόνταν, οι μετακινήσεις δύσκολες και οι δυνατότητες επικοινωνίας λιγοστές. «Διψούσαν» οι συγχωριανοί για συνάντηση και επικοινωνία. Ευκαιρίες για συνάντηση ήταν κάποια μεμονωμένα κοινωνικά γεγονότα.

Αναγνωρίζοντας ότι για να κρατηθούμε όρθιοι στην προσφυγιά και για να διατηρήσουμε άσβεστη τη φλόγα για επιστροφή στην κατεχόμενη Κατωκοπιά,

σημαντικό ρόλο διαδραματίζει η διατήρηση της μνήμης και η συνεχής υπενθύμιση στους νεότερους της κληρονομιάς μας, το Σωματείο δηλώνει και πάλι παρόν, διαδραματίζοντας σημαντικότατο ρόλο για την ενότητα των κατοίκων του χωριού μας. Το Σωματείο και η ομάδα της “ΔΟΞΑΣ” υπήρξαν φάρος και Σύμβολο του αγώνα για επιστροφή στο κατεχόμενο χωριό μας. Στ’ άκουσμα και μόνο των επιτυχιών της ομάδας της “ΔΟΞΑΣ” προκαλούνταν ρίγη συγκίνησης αλλά και περηφάνιας που ακουγόταν και «Δοξαζόταν» το μικρό κατεχόμενο χωριό μας, η αγαπημένη μας Κατωκοπιά. Οι επιτυχίες της ομάδας έφερναν συνεχώς πιο κοντά τους κατοίκους του χωριού και άρχισαν έτσι να διοργανώνονται διάφορες πολιτιστικές εκδηλώσεις.

Σύμφωνα με στοιχεία που έχουν συγκεντρωθεί αναφέρονται οι πιο κάτω εκδηλώσεις:

- Στις 16 Ιουλίου 1983 διοργανώθηκε ο Α΄ ετήσιος χορός της “ΔΟΞΑΣ” Κατωκοπιάς στο Β΄ Δημοτικό Σχολείο στη φιλόξενη για τους κατοίκους του χωριού μας Περιστερώνα, κατά την οποία τιμήθηκαν, μέσα σε συγκινητική ατμόσφαιρα, οι πρωτεργάτες της ανόδου της ομάδας στη Β΄ κατηγορία του κυπριακού πρωταθλήματος.
- Στις 22 Φεβρουαρίου 1985 πραγματοποιήθηκε μεγάλος αποκριάτικος χορός της “ΔΟΞΑΣ” στο Μίκης τάβερν. Στην εκδήλωση, οι ποδοσφαιριστές της ομάδας παρουσίασαν το καρναβαλιστικό σκετς « Ο Σεΐχης ».
- Στις 30 Αυγούστου 1986 διοργανώθηκε ο Δ΄ ετήσιος χορός της “ΔΟΞΑΣ” Κατωκοπιάς στο Β΄ Δημοτικό Σχολείο Περιστερώνας.
- Στις 11 Σεπτεμβρίου 1987 πραγματοποιήθηκε στο οίκημα του Σωματείου στην Περιστερώνα ο Ε΄ ετήσιος χορός της “ΔΟΞΑΣ” Κατωκοπιάς.

Μέσα στους κόλπους του Σωματείου δραστηριοποιήθηκαν γύρω στα 1988 νέοι και νέες του χωριού μας, που κατοικούσαν κυρίως σε γειτονικά χωριά, όπως Περιστερώνα, Αστρομερίτης κ.ά. και ανέπτυξαν πολύπλευρη πολιτιστική δράση με εκδηλώσεις χορευτικές και θεατρικές. Ακολουθεί αφιέρωμα στον Πολιτιστικό Όμιλο « ΔΟΞΑ ΚΑΤΩΚΟΠΙΑΣ » που έδρασε κυρίως κατά την περίοδο 1988-1992.

*Ήταν και τότε, όπως και σήμερα...
που οι νέοι νοιάζονταν,
που οι νέοι αγωνίζονταν... με το δικό τους τρόπο η καθεμιά κι ο καθένας,
που οι νέοι νοσταλγούσαν κι επιθυμούσαν επιτακτικά να μάθουν!
Πού γεννήθηκαν, πού και ποιες ειν’ οι ρίζες τους,
ποιες οι καταβολές τους, από πού τα γεννοφάσκια και ποιος ο προορισμός τους;*

*Και γνωρίζοντας πολύ καλά πως... λαοί που ξεχνούν
είναι καταδικασμένοι στην αφάνεια,
άρχισαν σιγά - σιγά
ν’ αναδύονται μέσ’ απ’ τις στάχτες και τα συντρίμια της καταστροφής,
που άλλοι καθόλου δεν έζησαν κι άλλοι αμυδρά θυμούνταν
έχοντας ελάχιστες θολές μνήμες των παιδικών χρόνων
στης προσφυγιάς το δρόμο!*

Ήταν και τότε, όπως και σήμερα
που παραμένει άσβεστος ο πόθος της επιστροφής!
Και γεννήθηκε η ιδέα της ίδρυσης του Πολιτιστικού Ομίλου! Και το όνομα αυτού; Μα τι
άλλο; Τι είναι αυτό που μάς ενώνει και κράτησε άσβηστη τη φλόγα και την ανάμνηση; Τι
ήταν αυτό που ακουγόταν κάθε Σαββατοκύριακο στις ασπρόμαυρες τότες τηλεοράσεις;
Κι ας αγωνιζόταν η προσφυγική ποδοσφαιρική μας ομάδα στην Γ΄ κατηγορία,
αδημονούσαμε να μάθουμε το αποτέλεσμα του αγώνα,
γιατί η μοίρα μάς έριξε όπου γης κρατάει η μνήμη...
Στην Ποταμιού, στην Επισκοπή Λεμεσού, στην Αλέκτορα, στο Παραμάλι, στον Ύψωνα και
τα Πολεμίδα, στη Μαλλιά και το Κολόσσι, στην Πάφο και τη Λεμεσό, στο Ακάκι, τον
Αστρομερίτη και την Περιστερώνα!

Κι ο όπου γης Κατωκοπίτης, ανακουφιζόταν και μόνο που άκουγε στο ραδιόφωνο κι έβλεπε
-αν είχε- στην τηλεόραση «ΔΟΞΑ ΚΑΤΩΚΟΠΙΑΣ»!
Και ναι! Αυτό το όνομα θα δώσουμε, είπαμε, στον όμιλό μας.
Το όνομα του προσφυγικού τώρα πια Σωματείου μας,
για ν' ακούγεται όχι μόνο αθλητικά αλλά και, γενικότερα, πολιτιστικά
το όνομα του κατεχόμενου χωριού μας!

Και γεννήθηκε και σπαργανώθηκε και μέστωσε ο Πολιτιστικός Όμιλος «Δόξας Κατωκοπιάς».
Μια ομάδα νέων, άλλοι μαθητές, άλλοι φοιτητές κι άλλοι στα πρώτα χρόνια της
επαγγελματικής τους σταδιοδρομίας, γνωριστήκαμε αρχικά -όντας άγνωστοι μεταξύ μας κι
ας είχαμε στενή συγγένεια οι περισσότεροι- κι εργαστήκαμε ακούραστα, στη συνέχεια, για
να αναστήσουμε τη μνήμη και την ύπαρξη, την οντότητα της κατεχόμενης Κατωκοπιάς.

Πρώτος σταθμός η δημιουργία χορευτικού συγκροτήματος με χοροδιδάσκαλο τον επίσης
συγχωριανό μας Αιμίλιο Κόνιζο και τη σύζυγό του Θούλα. Θά΄ταν αρχές του 1988, αν δεν
με απατά η μνήμη μου, όταν ξεκινήσαμε κάθε Σάββατο απόγευμα να μαζευόμαστε στο χώρο
του προσφυγικού μας Σωματείου και να μαθαίνουμε ελληνικούς και κυπριακούς χορούς.

Γιατί η παράδοση ενώνει καρδιές, ψυχές, αναμνήσεις κι αναπτύσσει πολιτισμό! Αυτό που
χρειαζόμασταν ως νέοι της Κατωκοπιάς για να νιώσουμε Κατωκοπίτες με κοινά οράματα κι
επιδιώξεις, κοινή καταγωγή κι επιθυμία την επιστροφή στη γη που μας γέννησε μα... ΔΕΝ
μας ανέθρεψε!

Και το προαύλιο του Σωματείου μας γέμιζε νεανικές φωνές κι αντηχούσε η κυπριακή
μουσική κι η ελληνική μελωδία κι ένωνε τα νιάτα σε μια κοινή πορεία κι ένα κατωκοπίτικο
συναπάντημα!

Κι όπως τώρα και τότε...

Αύγουστος 1988 και η πρώτη «παράσταση» του χορευτικού
συγκροτήματος γίνεται πραγματικότητα! Χορός της «Δόξας
Κατωκοπιάς» και χορεύουν παραδοσιακούς
χορούς τα παιδιά της Κατωκοπιάς!
Συγκινούνται νιοι και νιες, γέροι και γριές
κι αναπολούν...

Οκτώβρης 1988 και μια κρουαζιέρα στους
Αγίους

Τόπους δίνει την ευκαιρία σε συγχωριανούς να ταξιδέψουν μαζί σώματα, ψυχές, συναισθήματα και στη νεολαία να παρουσιάσει και πάλι τις χορευτικές της δυνατότητες και να δείξει πως του Κατωκοπίτη η ψυχή ενώνεται κι αγωνίζεται, έστω και χορευτικά.

Συνεχίζει το σαββατιάτικο συναπάντημα, που δεν τελειώνει στο χώρο της εκμάθησης χορών... Συνεχίζεται πλέον στα σπίτια για καφεδάκι, κουβεντούλα και τα παρεπόμενα... μια και στο Σωματείο έρχονταν κάθε που βράδιαζε οι μεγαλύτεροι για το δικό τους καφε-κουβεντολόι κι εμείς νιώθαμε άβολα.

Ενδιάμεσα συνεχίζουν οι χορευτικές μας παρουσιάσεις σε εκδηλώσεις μνήμης της Κατωκοπιάς, σε εκδήλωση των αποδήμων των κοινοτήτων Φλάσου-Κατύδατα Σολέας, σε εκδήλωση στο Δημαρχείο Λευκωσίας και ο Όμιλός μας ευτύχησε να παρουσιαστεί με δύο

μάλιστα υποομάδες στην τελετή έναρξης των Αγώνων μικρών κρατών Ευρώπης 1989 (Μικρή Ολυμπιάδα).

Και συνεχίστηκε το παρε-δύσε κι η αλληλογνωριμία μέχρι που πλησίαζε το Πάσχα του 1990 και στην Κατωκοπιά... αλλιώς γιόρταζαν οι δικοί μας!

- Ας αναβιώσουμε λοιπόν κι εμείς τα πασχαλινά παραδοσιακά παιχνίδια της

Κατωκοπιάς.

- Δεν παρουσιάζουμε και θεατρική παράσταση, αφού και στο θέατρο είχαν παράδοση οι γονείς και παππούδες μας;

Κι έτσι ξεκίνησε κι ο Θεατρικός σταθμός του Πολιτιστικού μας Ομίλου.

Συγγραφέας η Δόξα Πρωτοπαπά (κι Αντωνιάδη αργότερα), ήδη μέλος του χορευτικού συγκροτήματος, σκηνοθέτες η επίσης συγχωριανή μας Δέσπω Κόνιζου-

Λοιζιά κι ο σύζυγός της Τάσος, τίτλος του έργου: «Ήρτεν τζαι φέτι η Λαμπρή» κι οι πρόβες γίνονται κάθε που βραδιάζει και κλείνουν τα σχολεία, τα γραφεία, οι καθημερινές υποχρεώσεις, στο Σωματείο μας αρχικά και στη Λευκωσία κατά διαστήματα, όπου οι σκηνοθέτες μας εισηγούνταν! Σκηνικά από τον Θεατρικό Οργανισμό Κύπρου (φροντίδι Δέσπως), αυτοσχέδια σκηνή με τη βοήθεια όλων των «ηθοποιών» και θεατρικών παραγόντων

κι η παράστασή μας παίρνει σάρκα και οστά και Δευτέρα του Πάσχα 1990, συγκεντρώνει τους συγχωριανούς στον χώρο του Σωματείου, όπου οι νέοι γεύτηκαν το χειροκρότημα και όχι μόνο, κι οι μεγαλύτεροι αισθάνθηκαν τη χαρά της αντάμωσης και της χαμένης επικοινωνίας! Ακολούθησαν βέβαια και τα παραδοσιακά παιχνίδια που ολοκλήρωσαν το συναπάντημα και την αναβίωση του παρελθόντος.

Συνεχίζεται η δραστηριοποίηση -χορευτική και θεατρική- με την παρουσίαση την επόμενη χρονιά εκτός των καθιερωμένων πια χορών κι ενός θεατρικού μονόπρακτου με τίτλο «τα μαγνητοφωνούθκια» και συγγραφέα τη Δέσπω Κόνιζου-Λοϊζιά.

Κι όπως κάθε ανάμνηση τείνει να ξεχαστεί, έτσι κι η θεατρική ομάδα πήρε ν ασχολείται με την καθημερινότητα μέχρι που πλησίαζε το Πάσχα του 1992, οπότε θυμηθήκαμε την προηγούμενη «δόξα», πόσο άρεσαν σε νέους και μεγαλύτερους οι εκδηλώσεις μας, που ζητούσαν και συνέχειά τους.

Έτσι λοιπόν και πάλι συγγραφέας η Δόξα, με σκηνοθέτες τη Δέσπω και το σύζυγό της, τίτλος του νέου κυπριακού σκετς «Τουν την Λαμπρήν εκαρτέρουν την», βασική ομάδα ηθοποιών η ίδια συν κάποιους που προστέθηκαν στην πορεία τόσο στη χορευτική όσο και στη θεατρική παρέα.

Κι όλα τα ωραία φτάνουν κάποτε στο τέλος τους!

Οι νέοι σκορπίζονται, άλλοι φεύγουν για σπουδές, άλλοι για στρατιωτική θητεία, άλλοι έχουν επαγγελματικές υποχρεώσεις σε μακρινή απόσταση, άλλοι ... παντρεύονται κι οι οικογενειακές υποχρεώσεις και προτεραιότητες τροποποιούνται!...

Θες γιατί ήταν έτσι κι αλλιώς δύσκολο κι επίπονο το εγχείρημα και σε βάρος της προσωπικής ζωής η κάθε πρωτοβουλία κι εκδήλωση, με στόχο την ανάμνηση και την επιστροφή, για κάποιο χρονικό διάστημα «νεκρώνει» δυστυχώς το εβδομαδιαίο συναπάντημα...

Μα η θέληση δεν παύει ποτέ κι ο πόθος άσβεστος! Τι κι αν διαβούν τα χρόνια κι οι καιροί, οι δράσεις του Πολιτιστικού μας Ομίλου συνεχίζονται, οι άνθρωποι ανανεώνονται, ο Πολιτισμός ΔΕΝ είναι στατικός κι η πορεία συνεχίζεται!

Ο στόχος παραμένει πάντα ο ίδιος και κληρονομείται αυτόνομα ως δια γονιδίων αποτέλεσμα! Γιατί λαοί που ξεχνούν τις ρίζες τους είναι καταδικασμένοι στην αφάνεια. Κι εμείς παλεύουμε -ο καθείς με τα όπλα του- γιατί, η Κατωκοπιά μας ζει και μάς καρτερεί!

Στα χρόνια που ακολούθησαν, δραστήριες κοπέλες του χωριού μας, η Γιαννούλα Γ. Γιάννακα, η αείμνηστη Δέσπω Π. Αργυρού, η Λούλα Β. Παπασωζομένου η Χρυσούλα Παπαχριστοφόρου Παπασωζομένου, η Αθηνά Α. Φιλίππου, και η Μαρία Χατζηκωστή Τοπουζη, ως «Ομάδα εκδηλώσεων» αναλάμβαναν τις διάφορες πολιτιστικές εκδηλώσεις του Σωματείου, που στόχο είχαν την αγωνιστικότητα, τη διατήρηση της μνήμης αλλά και τη συντήρηση του πόθου για επιστροφή στο κατεχόμενο χωριό μας . Συνεχίζοντας το έργο αυτό και διατηρώντας τον ίδιο στόχο, δημιουργήθηκε στη συνέχεια ο Πολιτιστικός Όμιλος « ΔΟΞΑ » Κατωκοπιάς, που φέρει και το όνομα της ομάδας του χωριού.

Κατά την ίδια περίοδο και με άσβεστο τον πόθο για επιστροφή, το Σωματείο « ΔΟΞΑ Θ.Ο.Ι. Κατωκοπιάς », με πρόεδρο τον κ. Φώτο Γιάννακα, οργάνωσε αντικατοχικές εκδηλώσεις λαμπαδηφορία στο γήπεδο του στην Περιστερώνα. Αποκορύφωμα των εκδηλώσεων αυτών ήταν η αντικατοχική εκδήλωση του 1990, όταν αναπέμφθηκε ολονύχτια δέηση προς την Παναγία Χρυσελεούσα, πολιούχο της Κατωκοπιάς, για επιστροφή στις πατρογονικές μας εστίες. Ακολούθησε λαμπαδηφορία στο δρόμο Περιστερώνας– Αστρομερίτη-Κατωκοπιάς μέχρι το φυλάκιο της Εθνικής Φρουρά, όπου επιδόθηκε ψήφισμα των κατοίκων της Κατωκοπιάς για σύντομη επιστροφή στο κατεχόμενο χωριό μας. Την εκδήλωση μετέδωσε ζωντανά ο ραδιοφωνικός σταθμός της ελεύθερης περιοχής Μόρφου «Ράδιο Επαφή», τον οποίο ίδρυσαν οι Κατωκοπιίτες Γιώργος Π. Γεωργιάδης, Γιώργος Ν. Πρωτοπαπάς, Κύπρος Κυπρίδης και Σάββας Σ. Σταύρου με συνεργάτη το Γιώργο Κ. Μιχαηλίδη.

Με στόχο την καλλιέργεια αντικατοχικού πνεύματος αλλά και την ενίσχυση του αγώνα για δικαίωση και επιστροφή στα κατεχόμενα μέρη μας, το Σωματείο « ΔΟΞΑ Θ.Ο.Ι. Κατωκοπιάς » οργάνωσε με μεγάλη επιτυχία συνεστίαση με την ΕΛΔΥΚ, στην οποία παρευρέθηκαν ο Υπουργός Παιδείας κ. Ανδρέας Φιλίππου, ο Διοικητής της ΕΛΔΥΚ κ.Δ. Δήμου, ο αναπληρωτής έπαρχος Λευκωσίας κ. Χαραλαμπίδης, ο Πρόεδρος του ΚΟΑ κ. Ουράνιος Ιωαννίδης, ο Πρόεδρος της ΕΠΑ κ. Ιάσωνας Περδίας, άλλοι επίσημοι, αξιωματικοί και οπλίτες της ΕΛ.ΔΥ.Κ.

Το Σωματείο «ΔΟΞΑ Θ.Ο.Ι. Κατωκοπιάς», τιμώντας την μνήμη του μέλους του Ιωάννη Ζαμπά, οργάνωσε βιβλιοθήκη στο προσωρινό οίκημά του στην Περιστερώνα από εισφορές που δόθηκαν στη μνήμη του θανόντος, συμβάλλοντας έτσι στην πνευματική ανάπτυξη των νέων της κοινότητας της Κατωκοπιάς.

Ο Πολιτιστικός Όμιλος, στο πλαίσιο του πολύπλευρου πολιτιστικού του έργου, διοργανώνει τις διάφορες εκδηλώσεις του Σωματείου « ΔΟΞΑ Θ.Ο.Ι. Κατωκοπιάς » και συνδιοργανώνει με αυτό εκδηλώσεις, όπως τη γιορτή της Σύναξης της Παναγίας στις 26 Δεκεμβρίου, το Χορό του Καρπουζιού κάθε καλοκαίρι στο χώρο του Σωματείου, σε μια προσπάθεια αναβίωσης του Χορού του Καρπουζιού, απογευματινό τσάι για φιλανθρωπικό σκοπό και χοροεσπερίδες. Μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου του Πολιτιστικού Ομίλου «ΔΟΞΑ» είναι η Λένια Χατζηχαραλάμπους Πελεκάνου, η Αγάθη Πρωτοπαπά Βασιλείου, η Μαρία Οδυσσέως-Αντώρα, η Λούλα Παπασωζομένου-Κωνσταντίνου, η Μαρία Βασιλειάδη-Σχίζα, η Βάσω Κουντούρη-Κωνσταντίνου, η Σούλα Χατζηγέρου-Πηλαβά, η Λούλα Χατζηκωστή-Κρασιά, η Σούλα Σπανούδη, και εκ μέρους του Σωματείου οι Ανδρέας

Φράγκουλίδης και Χάρης Χρ. Χατζηχαράλαμπος, καθώς και πολλά άλλα μέλη και φίλοι του Ομίλου που βοηθούν και στηρίζουν το έργο του.

Γιορτή της Σύναξης της Θεοτόκου

Κάθε χρόνο στις 26 Δεκεμβρίου, μέρα γιορτής και πανηγυρης του κατεχόμενου χωριού μας, πραγματοποιείται εκδήλωση αφιερωμένη στη Σύναξη της Παναγίας στο προσωρινό οίκημα του Σωματείου μας στην Περιστερώνα. Στο πλαίσιο της εκδήλωσης τελείται εκκλησιασμός στον ιερό ναό των Αγίων Βαρνάβα και Ιλαρίωνα. Αμέσως μετά τη Θεία Λειτουργία, μεταφέρεται πανηγυρικά προϊσταμένου του Πανιερότατου Μητροπολίτη Μόρφου κ. Νεοφύτου αντίγραφο της εικόνας της Παναγίας της Χρυσελεούσας της Κατωκοπιάς. Ακολουθεί δέηση προς την Παναγία και όλοι οι πιστοί δέχονται τις ευλογίες του Πανιερότατου.

Στη συνέχεια, οι υπεύθυνες-μέλη του Πολιτιστικού Ομίλου προσφέρουν πρόγευμα και παρουσιάζεται καλλιτεχνικό πρόγραμμα. Το πρόγραμμα περιλαμβάνει χαιρετισμούς, ομιλία που αναφέρεται στη χάρη και τα θαύματα της Παναγίας, καθώς επίσης στο κοσμοσωτήριο γεγονός της γέννησης του Θεανθρώπου. Περιλαμβάνει ακόμη χριστουγενιάρικα τραγούδια από παιδιά της Κατωκοπιάς. Το πρόγραμμα ολοκληρώνεται με ποιήματα από τις λαϊκές ποιήτριες του χωριού μας, με τα οποία εκφράζεται η νοσταλγία και ο πόνος της προσφυγιάς, όπως και ο πόθος για επιστροφή.

Χορός του Καρπουζιού

Ο Πολιτιστικός Όμιλος, σε συνεργασία με το Κοινοτικό Συμβούλιο και το Σωματείο «ΔΟΞΑ Θ.Ο.Ι» Κατωκοπιάς, διοργανώνουν για σειρά ετών χοροεσπερίδα στο προσωρινό οίκημα του Σωματείου μας στην Περιστερώνα.

Η εκδήλωση εντασσεται στο πλαίσιο αναβίωσης του χορού του καρπουζιού που γινόταν παλαιότερα, από το 1954 στην Κατωκοπιά, γιατί το χωριό είχε μεγάλη και ξακουστή παραγωγή καρπουζιών. Στόχος της εκδήλωσης είναι η σύσφιξη των σχέσεων μεταξύ των συγχωριανών και η ενδυνάμωση του πόθου της επιστροφής στο κατεχόμενο χωριό μας.

Απογευματινό τσάι

Μία από τις πιο σημαντικές εκδηλώσεις του Πολιτιστικού Ομίλου, σε συνεργασία με το Σωματείο «ΔΟΞΑ Θ.Ο.Ι» Κατωκοπιάς που έχει γίνει πια θεσμός, είναι το απογευματινό τσάι σε ξενοδοχείο.

Το όμορφο αυτό συναπάντημά μας, που αγκαλιάζεται από πάρα πολύ κόσμο διάφορων ηλικιών, φέρνει πιο κοντά αγαπημένα πρόσωπα, γνωστούς, συγγενείς και φίλους του αγαπημένου μας χωριού, που η προσφυγιά τους χώρισε και τους σκόρπισε μακριά. Ζωντανεύει νοσταλγικά όμορφες μνήμες, που κινδυνεύουν να ξεθωριάσουν στο βιαστικό πέρασμα του χρόνου, και δυναμώνει τη θέληση για γρήγορη επιστροφή στην αγαπημένη πατρική μας γη.

Στην εκδήλωση παρευρίσκονται και τιμούν με την παρουσία τους ο Πανιερότατος Μητροπολίτης Μόρφου κ. Νεόφυτος, πρόσωπα του πολιτικού και πνευματικού χώρου, άλλοι επίσημοι, πολλοί Κατωκοπίτες και φίλοι της κατεχόμενης Κατωκοπιάς.

Ο Πολιτιστικός Όμιλος « ΔΟΞΑ » στις διάφορες αυτές εκδηλώσεις του κατά καιρούς τίμησε πρόσωπα που συνέβαλαν και συμβάλλουν με ποικίλους τρόπους στη διατήρηση της μνήμης του κατεχόμενου χωριού μας.

Στην εκδήλωση που πραγματοποιήθηκε το Μάρτη του 2010 τιμήθηκαν, για την πολύχρονη και πολύτροπη προσφορά και στήριξή τους στο Σωματείο, οι κύριοι Μάριος Λευκαρίτης, Αντιπρόεδρος της UEFA, Ιάσωνας Περδίδης, Διευθύνων Σύμβουλος της εταιρείας Louis, και Γιάννης Ιωαννίδης, βουλευτής τότε της Νέας Δημοκρατίας και πρώην προπονητής Μπάσκετ της Εθνικής Ελλάδος. Στην εκδήλωση αυτή τιμήθηκαν, επίσης, οι ποδοσφαιριστές της περιόδου 1954-64 και σε ανάλογη άλλη εκδήλωση οι ποδοσφαιριστές της περιόδου 1964-74.

Τελετή Αδελφοποίησης

Μέσα σε έντονα φορτισμένη ατμόσφαιρα, με αισθήματα ρίγους και εθνικής συγκίνησης, πραγματοποιήθηκε, την Κυριακή, 3 Νοεμβρίου 2013, στο ξενοδοχείο Hilton Park στη Λευκωσία, η τελετή Αδελφοποίησης της κατεχόμενης Κοινότητας Κατωκοπιάς και του Πολιτιστικού Ομίλου « ΔΟΞΑ » Κατωκοπιάς με το Δήμο Καντάνου –Σελίνου του Νομού Χανίων Κρήτης και τους Πολιτιστικούς του Συλλόγους, κατόπιν εισήγησης και προώθησης του θέματος από τον επίτιμο Πρόεδρο του Πολιτιστικού Ομίλου «ΔΟΞΑ » και του Σωματείου « ΔΟΞΑ Θ.Ο.Ι. Κατωκοπιάς » κ. Φώτο Γιάννακα.

Το πρόγραμμα της εκδήλωσης ,με τον τίτλο « Αδέρφια καλώς ήρθατε, άς σφίξουμε τα χέρια, είναι στιγμές ιστορικές και της φυλής μας γλέντια », περιλάμβανε χαιρετισμούς, στους οποίους τονίστηκαν οι άρρηκτοι εθνικοί δεσμοί που ενώνουν τα δύο νησιά -στην ακριτική αυτή εσχατιά του Ελληνισμού– τα κοινά πολιτιστικά και ιστορικά στοιχεία Κύπρου και Κρήτης και εκφράστηκε η θέληση για στενότερες σχέσεις και συνεργασία μέσα από εκδηλώσεις και ανταλλαγές στους τομείς του πολιτισμού, της ιστορίας , της γλώσσας, της λαογραφίας, του τουρισμού κ.ά. Υπογράφηκαν τα Πρωτόκολλα Συμφωνίας Αδελφοποίησης, έγινε ανταλλαγή αναμνηστικών δώρων και ακολούθησε πλούσιο καλλιτεχνικό πρόγραμμα.

Εκτός από τη διοργάνωση των εκδηλώσεων του Σωματείου, ο Πολιτιστικός Όμιλος δηλώνει πάντα παρών σε ό,τι χρειαστεί, στηρίζοντας το Σωματείο τόσο ηθικά όσο και οικονομικά. Συγκεκριμένα, όλα τα καθαρά έσοδα από το Χορό του καρπουζιού δίνονται για τις ανάγκες του Σωματείου αλλά και όποτε αυτό έχει ανάγκη, ο Πολιτιστικός Όμιλος προσφέρει τη βοήθειά του.

Το Σωματείο διατηρεί στενούς δεσμούς με τον Πολιτιστικό Όμιλο και δύο μέλη του Σωματείου ορίζονται από το Συμβούλιο να μετέχουν στο Διοικητικό Συμβούλιο του Πολιτιστικού Ομίλου, σύμφωνα με το Καταστατικό του Ομίλου.

Ο Ύμνος του Σωματείου

Η αγάπη του συγχωριανού μας Λουκά Σκυλλουριώτη για το χωριό μας και την ομάδα του, τον ενέπνευσε για τη συγγραφή του ύμνου της “ΔΟΞΑΣ”. Ο Λουκάς, σε συνεργασία με τον μουσικό Σωκράτη Γρηγοριάδη, ο οποίος μελοποίησε τους στίχους, ετοίμασαν τον ύμνο της ομάδας που παρατίθεται στη συνέχεια.

ΔΟΞΑ

Δόξα, Δόξα, Δόξα, Δόξα.

*Καμάρι είσαι των γονιών μας,
μα είσαι και παιδί δικό μας.
Έχεις το μέτωπο ψηλά,
δίνεις τις μάχες κι όλα καλά.*

*Της Κατωκοπιάς καμάρι ,
έχεις δόξα έχεις χάρη.
Δίνεις μάχες και αγώνες
και θα ζεις μες τους αιώνες.*

Δόξα, Δόξα, Δόξα, Δόξα.

*Καμάρι είσαι του χωριού
και του πιο μικρού παιδιού.
Με τιμή για σε μιλάμε
και για σένα τραγουδάμε.*

*Της Κατωκοπιάς καμάρι,
έχεις δόξα έχεις χάρη.
Δίνεις μάχες και αγώνες
και θα ζεις μες τους αιώνες.*

Δόξα, Δόξα, Δόξα, Δόξα.

*Το χωριό σε περιμένει,
είν' εκεί και υπομένει.
Και τις μάχες σαν και πριν
θα τις δίνεις πια εκεί*

*Της Κατωκοπιάς καμάρι,
έχεις δόξα έχεις χάρη.
Δίνεις μάχες και αγώνες
και θα ζεις μες τους αιώνες.*

Δόξα, Δόξα, Δόξα, Δόξα.

Καταληκτικό μήνυμα ...

Η επίτευξη όλων των πιο πάνω επιτυχιών είναι το αποτέλεσμα της συλλογικής προσπάθειας και της αγάπης των Κατωκοπιτών και άλλων φίλων προς το Σωματείο μας και εδράζεται στη χωρίς προκαταλήψεις και ιδιοτέλεια διάθεσή τους για προσφορά στα κοινά.

Το Διοικητικό Συμβούλιο εκφράζει τις βαθύτατες ευχαριστίες του στους κατά καιρούς Προέδρους και Μέλη Διοικητικών Συμβουλίων, στους προπονητές που υπηρέτησαν την ομάδα, στους ποδοσφαιριστές που αγωνίστηκαν με τα χρώματα της ΔΟΞΑΣ, στους χορηγούς αλλά και στους αγνούς φιλάθλους και υποστηρικτές του έργου του Σωματείου.

Η διατήρηση του ονόματος Κατωκοπιά στα 40 χρόνια προσφυγιάς οφείλεται, κατά κύριο λόγο, στις επιτυχίες της ομάδας μας, μέσα από τις οποίες κατάφερε να συνδέσει άρρηκτα τη ΔΟΞΑ και την ΚΑΤΩΚΟΠΙΑ ως δυο έννοιες, ουσιαστικά, ταυτόσημες.

Για την επιτυχή συνέχεια της προσπάθειας, το Διοικητικό Συμβούλιο ζητά τη συμπαράσταση και στήριξη όλων των Κατωκοπιτών και φίλων του Σωματείου, γιατί, στήριξη της ΔΟΞΑΣ Θ.Ο.Ι. Κατωκοπιάς σημαίνει στήριξη της Κατωκοπιάς και ενίσχυση του αγώνα για επιστροφή, γιατί...

τις στράτες της Κατωκοπιάς οι Τούρκοι τις έκοψαν,
μα τις κρατάει ανοικτές παντοτινά η ΔΟΞΑ.

ΤΟ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ

ΛΙΓΑ ΛΟΓΙΑ ΑΠΟ ΠΡΟΠΟΝΗΤΕΣ - ΠΟΔΟΣΦΑΙΡΙΣΤΕΣ ΚΑΙ ΑΘΛΗΤΙΚΟΥΣ ΠΑΡΑΓΟΝΤΕΣ ΠΟΥ ΣΥΝΕΡΓΑΣΤΗΚΑΝ ΜΕ ΤΗ ΔΟΞΑ

Πάυλος Φανής: Ποδοσφαιριστής

Γιος του Γεώργιου Φανή και της Ανθούλλας Παύλου από την Κατωκοπιά. Από μικρός μου άρεσε το ποδόσφαιρο. Παρακολουθούσα την ομάδα του χωριού μας με ζήλο, αγάπη και υπερηφάνεια. Θαύμαζα του παίκτες της τότε εποχής (Πάμπο Αργυρού, δάσκαλο Φαιδωνή, Γεώργιο Χατζηβασιλείου, Ανδρέα Φραγκουλίδη, Φώτο Λιασίδα κ.ά. Το όνειρό μου ήταν να αγωνιστώ κι εγώ κάποτε με την τιμημένη φανέλα του χωριού μου ΔΟΞΑ Κατωκοπιάς. Δυστυχώς τον Αύγουστο του 1974 μετά τη 2^η εισβολή των Τούρκων αναγκαστήκαμε να γίνουμε πρόσφυγες στην ίδια μας την πατρίδα και έτσι εγκατασταθήκαμε στη Λεμεσό. Στα μαθητικά μου χρόνια άρχισα να προπονούμαι με την ομάδα του ΑΡΗ Λεμεσού όπου και αγωνιζόμουν στη Β΄ ομάδα και ορισμένες φορές στην Α΄ ομάδα ως αριστερός οπισθοφύλακας.

Μετά την αποφοίτησή μου από το γυμνάσιο Λεμεσού πήγα κι εγώ να υπηρετήσω τη μητέρα πατρίδα. Τότε ήρθε η στιγμή να πραγματοποιήσω το όνειρό μου. Πήρα υποσχητική στην αγαπημένη μου ομάδα ΔΟΞΑ Κατωκοπιάς και ο προπονητής Ανδρέας Φραγκουλίδης με καθιέρωσε ως σέντερ φορ. Την επόμενη αγωνιστική περίοδο μεταγράφηκα με υποσχητική στον Διγενή Ακρίτα Ύψωνα όπου και ανεβήκαμε στη Β΄ κατηγορία. Τότε οι διοικούντες του Διγενή Ακρίτα Ύψωνα με ήθελαν διακαώς με ελευθέρια. Συνάμα με ήθελε και η αγαπημένη μου ομάδα ΔΟΞΑ Κατωκοπιάς. Ο Άρης μου είπε η απόφαση είναι στα χέρια σου. Τότε μια ομάδα από συγχωριανούς με Πρόεδρο τον ένα και μοναδικό Φώτο Γιάννακα με επισκέφθηκαν στο σπίτι μου στη Λεμεσό για να με πείσουν να μεταγραφώ στη ΔΟΞΑ. Αυτή τους η ενέργεια με συγκίνησε παρόλο που οι αποστάσεις θα ήταν μακρινές. Γι' αυτό πήρα την πολυπόθητη μεταγραφή. Από τον πρώτο χρόνο της παρουσίας μου στη ΔΟΞΑ μαζί με τους άξιους συν-ποδοσφαιριστές μου και με προπονητή τον Μάρκο Μάρκου και Πρόεδρο τον ακούραστο Φώτο Γιάννακα καταφέραμε πανάξια την άνοδό μας στη Β΄ κατηγορία. Την επόμενη χρονιά προπονητή στη Β΄ κατηγορία είχαμε τον αείμνηστο Ανδρέα Λαζαρίδη και αμέσως μετά τον μεγάλο Πάμπο Αργυρού που τυγχάνει να είμαστε και συγγενείς. Επίσης θέλω να αποτίσω φόρο τιμής στην αείμνηστη σύζυγο του Πάμπου Αργυρού Δέσπω η οποία ήταν άξια συμπαραστάτης του Πάμπου, εμένα προσωπικά και κατ' επέκταση της ΔΟΞΑΣ μας.

Στη θητεία μου στη ΔΟΞΑ έχω σκοράρει πάμπολλες φορές και ειδικά με το κεφάλι. Αν δεν απατώμαι ήμουν πάντα πρώτος σκόρερ της ομάδας και νιώθω περήφανος διότι κατά την ταπεινή μου γνώμη έχω συμβάλει και εγώ ώστε το προσφυγικό μας Σωματείο να παραμείνει πάντα με το κεφάλι ψηλά και να δίνει θάρρος, ελπίδα και αποφασιστικότητα για αγώνα και επιστροφή.

Επίσης στη θητεία μου στη ΔΟΞΑ Κατωκοπιάς υπήρξα μεταγραφικός στόχος του ΑΠΟΕΛ, του ΟΛΥΜΠΙΑΚΟΥ και της ΑΝΟΡΘΩΣΗΣ αλλά δυστυχώς δεν προχώρησαν οι ομάδες αυτές.

Τέλος, εύχομαι ολόψυχα η Παναγία μας η Χρυσελεούσα να εισακούσει τις προσευχές μας και να μας αξιώσει να λειτουργηθούμε στην εκκλησία της ωραίας Κατωκοπιάς μας και να ξανακτυπήσει χαρμόсуна η καμπάνα της επιστροφής. Αμήν.

Νίκος Παντζιαράς: Ποδοσφαιριστής - Προπονητής

Στο άκουσμα της είδησης ότι θα σταματούσα το ποδόσφαιρο το 1987, ο τότε Πρόεδρος της ΔΟΞΑΣ Κατωκοπιάς κ. Φώτος Γιάννακας, με πλησίασε και μου πρότεινε να αναλάβω την ομάδα του ως ποδοσφαιριστής και προπονητής ταυτόχρονα. Η πρότασή του με βρήκε απροετοίμαστο και με ξάφνιασε αλλά μετά από αρκετή συζήτηση με έπεισε. Η αλήθεια είναι ότι δύο ήταν οι βασικοί λόγοι που δέχθηκα αυτή την πρόταση: αφενός η εμπειρία που θα αποκόμιζα ως προπονητής και αφετέρου η τιμή που μου δινόταν ως πρόσφυγας να προσφέρω και εγώ το λιθαράκι μου ώστε να παραμείνει ζωντανό το προσφυγικό τους σωματείο.

Παρά τη σύντομή μας συνεργασία δεν μετάνιωσα ποτέ που πήγα στη ΔΟΞΑ Κατωκοπιάς αλλά αντίθετα ήταν η αφετηρία για μια νέα δεκάχρονη καριέρα, αυτή του προπονητή.

Με την ευκαιρία των εξηντάχρονων του σωματείου ΔΟΞΑΣ Κατωκοπιάς, θέλω να ευχαριστήσω όλους τους τότε συνεργάτες μου, τους ποδοσφαιριστές, τον κ. Φώτο Γιάννακα για την εμπιστοσύνη που μου επέδειξε αλλά πάνω από όλα όλο τον προσφυγικό κόσμο της Κατωκοπιάς που με στήριξε και με αγκάλιασε με αγάπη όλα αυτά τα χρόνια. Τους καλώ να συνεχίσουν να στηρίζουν το σωματείο τους και να αγωνίζονται μέχρι την επιστροφή στο κατεχόμενο χωριό τους.

Πάμπος Χριστοδούλου: Ποδοσφαιριστής - Προπονητής

Καριέρα στο Σωματείο

1983-1991, 1996-1999, 2001-2005 Ποδοσφαιριστής
2005-2006 Τεχνικός Διευθυντής
2006-2007 Προπονητής Β΄ κατηγορίας
2007-2010 Προπονητής Α΄ κατηγορίας

Ήταν τιμή για μένα που αγωνίστηκα στο Σωματείο της ΔΟΞΑΣ Κατωκοπιάς. Από εκεί ξεκίνησα τα ποδοσφαιρικά μου βήματα. Διετέλεσα στο ποδοσφαιρικό τμήμα απλώς ποδοσφαιριστής αλλά και ένας εκ των αρχηγών στην ομάδα που κατάφερε να ανέβει για πρώτη φορά στην Α΄ κατηγορία.

Η ΔΟΞΑ είναι η ομάδα που με εμπιστεύτηκε για να ξεκινήσω την προπονητική μου καριέρα. Ανέλαβα την περίοδο 2006-2007 ως προπονητής στη Β΄ κατηγορία και καταφέραμε από την ίδια χρονιά να την ανεβάσουμε στην Α΄ κατηγορία στην οποία παραμένει μέχρι σήμερα.

Θέλω να ευχαριστήσω όλες τις διοικήσεις για την άψογη συνεργασία που είχα μαζί τους από οποιοδήποτε πόστο υπηρέτησα. Ιδιαίτερα όμως θέλω να ευχαριστήσω τους δύο

Προέδρους Φώτο Γιάννακα και Πάμπο Αργυρού. Τέλος θέλω να ευχηθώ κάθε επιτυχία στην ομάδα.

Ευαγόρας Χριστοφή: Ποδοσφαιριστής - Προπονητής

Στην καριέρα μου ως ποδοσφαιριστής αλλά και ως προπονητής σε αρκετές ομάδες έζησα πάμπολλες αξέχαστες στιγμές. Μια πλέον ξεχωριστή περίοδος για μένα με πολλές συγκινήσεις και χαρές ήταν η περίοδος 1997-1998, όπου ξεκινώντας στην αρχή ως ποδοσφαιριστής αλλά στη συνέχεια και ως προπονητής του ιστορικού Σωματείου ΔΟΞΑ Κατωκοπιάς, καταφέραμε, να ανεβάσουμε τη ΔΟΞΑ, για 1^η φορά στην ιστορία της, στην Α' κατηγορία. Προσωπικά ένοιωσα την ίδια χαρά και συγκίνηση όπως ένοιωθα όταν κατακτούσα πρωτάθλημα με την Ομόνοια.

Συνεργάστηκα άπογα με όλους τους ανθρώπους στο προσφυγικό σωματείο, αλλά ιδιαίτερα θα ήθελα να ευχαριστήσω τους δυο Προέδρους, Φώτο Γιάννακα και Χαράλαμπο Αργυρού, οι οποίοι προσέφεραν και συνεχίζουν να προσφέρουν τα πάντα για την ύπαρξη και την πρόοδο της ΔΟΞΑΣ.

Με την ευκαιρία, λοιπόν, της συμπλήρωσης 60 χρόνων από την ίδρυση του Σωματείου ΔΟΞΑ Κατωκοπιάς, εύχομαι ολόψυχα κάθε επιτυχία στους στόχους του.

Γιώργος Κωστής: Ποδοσφαιριστής – Βοηθός Προπονητής

Ποδοσφαιριστής για 7 χρόνια στον Ηρακλή Θεσσαλονίκης, ήρθα στη ΔΟΞΑ το 2007-2010. Αγάπησα τόσο πολύ την ομάδα όσο και τον κόσμο της και εγκαταστάθηκα μόνιμα στην Κύπρο. Από το 2011 μέχρι σήμερα προσφέρω τις υπηρεσίες μου ως βοηθός προπονητής της ομάδας. Ευχαριστώ όλους όσοι συνεργάστηκαν μαζί μου

Σάββας Κοσιάρης: Αθλητικογράφος

Η ποδοσφαιρική ιστορία της ΔΟΞΑΣ Κατωκοπιάς αρχίζει από τη συμμετοχή της στα πρωταθλήματα της ΕΠΟΠΛ με τελευταία παρουσία στον αγροτικό ποδοσφαιρικό χώρο την περίοδο 1971-1972. Τη χρονιά εκείνη η ΔΟΞΑ αγωνίστηκε στον 1^ο όμιλο του πρωταθλήματος της ΕΠΟΠΛ μαζί με τις ομάδες Θ.Ο.Ι. Φυλλιάς (αναδείχθηκε πρωταθλήτρια ομάδα του ομίλου), Κεραυνός Πεντάγειας, ΑΤΕ Αυλώνας, Φοίνιξ Πραστειού, Θ.Ο.Ι. Καπουτίου, ΑΠΟΚ Κυράς και Ακρόπολη Πάνω Ζώδιας. Η αναφορά και μόνο των ονομάτων αποτελεί ιστορική υποχρέωση αφού συντηρεί τη θύμηση της κατεχόμενης περιοχής μας η οποία έσφυζε τότε από ζωή και αθλητική δράση.

1972-1973: Η αρχή στην ΚΟΠ

Το καλοκαίρι του 1972 το Διοικητικό Συμβούλιο της ΔΟΞΑΣ υποβάλλει αίτηση στην Κυπριακή Ομοσπονδία Ποδοσφαίρου για εγγραφή του Σωματείου στο μητρώο της και συμμετοχή της στο πρωτάθλημα Γ' κατηγορίας. Η αίτηση γίνεται αποδεκτή και η ΔΟΞΑ αγωνίζεται επίσημα για πρώτη φορά σε διοργάνωση της Κ.Ο.Π., την Κυριακή 22 Οκτωβρίου, 1972 με αντίπαλο τον Ηρακλή στο γήπεδο του Γερολάκκου. Επιβεβαιώνοντας τη ρήση ότι «η καλή μέρα φαίνεται από το πρωί», η ΔΟΞΑ πήρε τη νίκη με 1-0 με τέρμα που σημείωσε ο Κόκος στο 65'.

Την επόμενη Κυριακή, 29 Οκτωβρίου 1972, διεξάγεται η 2^η αγωνιστική του πρωταθλήματος Γ' κατηγορίας και η ΔΟΞΑ αγωνίζεται για πρώτη φορά σε επίσημο αγώνα στην έδρα της, στην Κατωκοπιά. Συγκίνηση, ενθουσιασμός ξεσηκώνουν την κοινότητα, οι κάτοικοι της οποίας κατακλύζουν το γήπεδο και βοηθούν την ομάδα τους να φτάσει στη δεύτερη νίκη της, με αντίπαλο τον ΑΣΟΒ Βατυλής. Ο Πολυβίου στο 10' και ο Σπανουδάκης στο 85' διαμορφώνουν μέσα σε έντονους πανηγυρισμούς το 2-0 για τη ΔΟΞΑ!

Η πρώτη παρουσία της ΔΟΞΑΣ στο πρωτάθλημα Γ' κατηγορίας ολοκληρώθηκε την Κυριακή 6 Μαΐου 1973 με αντίπαλο τον Ηρακλή Γερολάκκου στην Κατωκοπιά. Η ισοπαλία 3-3 έφερε τη ΔΟΞΑ στην 6^η θέση της τελικής βαθμολογίας, με 27 βαθμούς, όσους μάζεψαν επίσης η Αναγέννηση Δερύνειας και η ΑΕΚ Καραβά. Δέκα νίκες, επτά ισοπαλίες και εννέα ήττες ήταν ο απολογισμός της ΔΟΞΑΣ η οποία σημείωσε 38 τέρματα και δέχθηκε 33. Πρωταθλήτρια της περιόδου 1972-1973 αναδείχθηκε η ομάδα του Νέου Αιώνα Τρικώμου.

1973-1974: Πριν από την τραγωδία

Με τις εμπειρίες ήδη ενός χρόνου και με την αισιοδοξία για μια καλύτερη πορεία άρχισε η ΔΟΞΑ την προσπάθειά της στο πρωτάθλημα Γ' κατηγορίας, την περίοδο 1973-1974. Κι άρχισε πάλι νικηφόρα αφού κατέβαλε εκτός έδρας με 2-0 την ομάδα ΛΑΛΛ Λύσης. Ο Παναής και ο Φαιδωνής έκαναν με τα τέρματά τους την καλή αρχή. Στον πρώτο αγώνα στην έδρα της, εκείνη την περίοδο, η ΔΟΞΑ χάνει με 3-2 από τον Ηρακλή Γερολάκκου, ο οποίος έμελλε να είναι και ο πρωταθλητής.

Την Κυριακή 12 Μαΐου 1974 η ΔΟΞΑ αντιμετωπίζει στην έδρα της, στο πλαίσιο της τελευταίας αγωνιστικής του πρωταθλήματος την ΛΑΛΛ Λύσης, με την οποία εξέρχεται ισόπαλη 0-0. Η ΔΟΞΑ τερμάτισε στην 4^η θέση με 27 βαθμούς (όσους πήρε και η ΑΕΚ Καραβά).

Ήταν ο αγώνας με τη ΛΑΛΛ και ο τελευταίος αγώνας της ΔΟΞΑΣ στην Κατωκοπιά αφού λίγο αργότερα η πατρίδα μας θα βιώσει την τραγωδία... Η Κατωκοπιά θα νοιώσει βάνουσα την μπότα του τούρκου εισβολέα και τα παιδιά της θα πάρουν τη στράτα του ξεριζωμού...

Η ΔΟΞΑ φιλοξενεί την Ανόρθωση

Την περίοδο 1973-1974 η ΔΟΞΑ συμμετέχει για πρώτη φορά στην ιστορία της και στο Κύπελλο Κύπρου, παίζοντας στον Α' γύρο με την Ανόρθωση Αμμοχώστου. Ο πρώτος αγώνας έγινε την Κυριακή 24 Μαρτίου 1974 και συνοδεύτηκε με εκδηλώσεις υποδοχής και αγάπης της «μεγάλης κυρίας». Η Ανόρθωση νίκησε με 3-0 με τέρματα που σημείωσαν οι Κωνσταντίνου, Θεοχαρίδης και Σολέας. Η ΔΟΞΑ πραγματοποίησε εξαιρετική εμφάνιση και θα μπορούσε να προηγηθεί στο σκορ αν ο Φαιδωνής, δεν αστοχούσε σε πέναλτι στο 30' του αγώνα.

Οι παίκτες της ΔΟΞΑΣ που αγωνίστηκαν σ' εκείνο τον ιστορικό αγώνα, ήταν οι: Κουκκουλής, Βασιλειάδης, Ηλιάδης, Βασιλείου, Φαιδωνής, Π. Αργυρού, Χατζηχαραλάμπους, Μ. Αργυρού, Σταματάκης (Παναής), Παπασωζόμενος (Φραγκουλίδης) και Πολυβίου.

Η Ανόρθωση ήταν η νικήτρια και στον επαναληπτικό αγώνα (6-1) που έγινε στο στάδιο ΓΣΕ, το Σάββατο 30 Μαρτίου, 1974. Το τέρμα της ΔΟΞΑΣ σημείωσε ο Αργυρού με πέναλτι.

1974-1976: Τα πιο δύσκολα χρόνια

Η προσφυγοποίηση προκαλεί σοβαρά προβλήματα επιβίωσης στο σωματείο, τα οποία όμως αντιμετωπίζει η αγάπη των ανθρώπων της. Αγάπη η οποία αναδεικνύεται μεγαλόπρεπα μέσα από τον πόνο και τις στερήσεις, ιδιαίτερα των πρώτων χρόνων της προσφυγιάς. Την περίοδο 1974-1975 η ΔΟΞΑ συμμετέχει στο ανεπίσημο μικτό πρωτάθλημα (Β΄ και Γ΄ κατηγοριών) που διοργάνωσε η Κ.Ο.Π. σε δύο ομίλους, προκειμένου να περιοριστούν οι μετακινήσεις και συνεπώς τα έξοδα των σωματείων, σε μια φοβερά δύσκολη χρονιά.

Το πρώτο επίσημο πρωτάθλημα Γ΄ κατηγορίας, μετά την τραγωδία, διεξάγεται την περίοδο 1975-1976 με τη συμμετοχή οκτώ ομάδων και η ΔΟΞΑ, έχοντας σαν έδρα της το γήπεδο του Αχιλλέα Καϊμακλίου, τερματίζει στην 6^η θέση με οκτώ μόλις βαθμούς. Πέτυχε δύο νίκες, έφερε τέσσερις ισοπαλίες και δέχθηκε οκτώ ήττες. Πρωταθλητής αναδείχθηκε ο Ερμής Αραδίππου.

Χάριν τη ιστορίας καταγράφουμε τους ποδοσφαιριστές που αγωνίστηκαν εκείνη τη χρονιά, στηρίζοντας το σωματείο στους δύσκολους καιρούς: Κωνσταντίνος Ιωάννου, Ανδρέας Γεωργίου, Αχιλλέας Αχιλλέως, Μιχαλάκης Λοΐζου, Βάσος Βασιλείου, Χάρης Αργυρού, Πολύβιος Αντωνίου, Ιωάννης Δημητρίου, Γεώργιος Ηλία, Ανδρέας Φραγκουλίδης, Γεώργιος Συμεωνίδης, Γεώργιος Παπασολομώντος, Παύλος Ανδρέου, Πέτρος Σπανούδης, Σώζος Βασιλείου και Τάκης Κακουλλή. Προπονητής της ομάδας ήταν ο Ανδρέας Φραγκουλίδης.

1982-1983: Το πρώτο μεγάλο βήμα

Τα προβλήματα της προσφυγιάς όχι μόνο δεν λυγίζουν αλλά και πεισμώνουν τους ανθρώπους της ΔΟΞΑΣ οι οποίοι δημιουργούν στην Περιστέρωνα την προσωρινή έδρα της ομάδας. Εκεί η ΔΟΞΑ, υπό την προεδρία του Φώτου Γιάννακα, θα κάνει την περίοδο 1982-1983, το πρώτο μεγάλο βήμα της αφού κατακτά τη 2^η θέση και ανεβαίνει για πρώτη φορά στη 2^η κατηγορία. Στον τελευταίο αγώνα της στην Περιστέρωνα, ο οποίος έκρινε και την άνοδο, η ΔΟΞΑ νίκησε με 4-2 την ΑΠΕΠ Πιτσιλιάς, με τέρματα που σημείωσαν οι Π. Φανής (2), Μ. Λάμπρου και Αντωνιάδης. Πάνω από τρεις χιλιάδες φίλοι της ΔΟΞΑΣ παρευρέθηκαν στο γήπεδο και χάρηκαν την επιτυχία της, στέλνοντας και το ελπιδοφόρο μήνυμα στην αγαπημένη Κατωκοπιά.

Προπονητής της ομάδας ήταν ο παλιός άσος του ΑΠΟΕΛ, Μάρκος Μάρκου και οι ποδοσφαιριστές που στήριξαν την πρώτη μεγάλη επιτυχία της ΔΟΞΑΣ ήταν οι: Χριστοδούλου, Φανής, Τιμοθέου, Φάνος, Πίπτας, Πίλλης, Κίκκος, Αντωνιάδης, Λάμπρου, Ιάκωβος, Ζαμπάς, Φίλιππος, Σωκράτης, Κόκος, Βασιλειάδης, Βάσος, Αργυρού, Χατζηχαλαράμπος, Κρίνος και Πιλλακούρης.

Η ΔΟΞΑ πέτυχε 14 νίκες, έφερε επτά ισοπαλίες και ηττήθηκε μόλις τέσσερις φορές, μαζεύοντας 35 βαθμούς, τρεις λιγότερους από την πρωταθλήτρια ομάδα του Θ.Ο.Ι.

Λακατάμειας. Ο Παύλος Φανής σημείωσε 16 από τα 42 τέρματα της ομάδας και ήταν ο πρώτος σκόρερ.

1997-1998: Η Κατωκοπιά δακρύζει...

Τον Μάιο του 1998 η Κατωκοπιά δάκρυσε από συγκίνηση για την προσπάθεια και την επιτυχία των παιδιών της! Η ΔΟΞΑ καταφέρνει να ανέβει για πρώτη φορά στην ιστορία της στην Α΄ κατηγορία του ποδοσφαίρου μας, αφού με 59 βαθμούς τερματίζει στη 2^η θέση της Β΄ κατηγορίας, πίσω από τον Ολυμπιακό (66 βαθμοί) και μπροστά από τον Άρη (55 βαθμοί). Είναι μια συγκλονιστική στιγμή για τους φίλους της ΔΟΞΑΣ, ο Πρόεδρος της οποίας Φώτος Γιάννακας δηλώνει συγκινημένος: «Η επιτυχία μας ανήκει στο χωριό μας, ανήκει στην Κατωκοπιά..»!

Με προπονητές τους Ευαγόρα Χριστοφή (παλιό άσσο της Ομόνοιας) και Γιώργο Ευριπίδου, η ΔΟΞΑ σημειώνει 18 νίκες, φέρνει πέντε ισοπαλίες και δέχεται τρεις ήττες με την προσπάθειά της να στηρίζουν οι ποδοσφαιριστές: Ευαγόρας Χριστοφή, Δώρος Αργυρού, Μάριος Παναγιώτου, Ανδρέας Κυριάκου, Νεοκλής Νεοκλέους, Ανδρέας Σοφοκλέους, Πάμπος Χριστοδούλου, Πανίκος Φιλιώτης, Ανδρέας Πολυκάρπου, Αντώνης Αντωνίου, Γιάννος Νικολάου, Ηρόδοτος Ηροδότου, Κώστας Μιχαήλ, Πανίκος Αργυρού, Ευγένιος Ραουνάς, Νίκος Παναγιώτου, Χάρης Αργυρού, Πανίκος Χατζηγεωργίου, Κλείτος Χατζηβασιλείου, Δάνος Γερολεμίδης, Κούλλης Μαυρουδής, Λούης Πολυβίου και Φώτος Νεοφύτου.

Πρώτος σκόρερ της ΔΟΞΑΣ αναδείχθηκε ο Μάριος Παναγιώτου με 16 τέρματα και τον ακολούθησαν οι Αντρος Σοφοκλέους 8, Ευαγόρας Χριστοφή 6, Πανίκος Φιλιώτης 5, Πάμπος Χριστοδούλου 4, Ανδρέας Πολυκάρπου 3, Πανίκος Αργυρού 2 και Δώρος Αργυρού, Αντώνης Αντωνίου, Κώστας Μιχαήλ από ένα.

1998-1999: Πέφτει αλλά υπόσχεται...

Η πρώτη παρουσία της ΔΟΞΑΣ στην Α΄ κατηγορία ήταν, όπως αναμενόταν, δύσκολη. Αλλωστε, ο πρώτιστος στόχος ήταν να προβληθεί η Κατωκοπιά, στόχος που επετεύχθη. Γιατί ναι μεν η ΔΟΞΑ, με δύο μόνο νίκες, τρεις ισοπαλίες και 21 ήττες τερμάτισε στη 13^η θέση (με 9 βαθμούς) πέφτοντας στη Β΄ κατηγορία, έδωσε όμως την υπόσχεση ότι θα επανέλθει. Υπόσχεση που τήρησε άμεσα αφού την περίοδο 1999-2000 τερμάτισε στην 3^η θέση και επανήλθε στην Α΄ κατηγορία μαζί με τον Άρη και τον γείτονα Διγενή Μόρφου.

Από τότε η ΔΟΞΑ Κατωκοπιάς κατέβηκε άλλες τρεις φορές στη Β΄ κατηγορία αλλά η επιμονή της την έφερνε ξανά στους μεγάλους του κυπριακού ποδοσφαίρου, κερδίζοντας την εκτίμηση του συνόλου των φιλάθλων. Κι η επιμονή της να παραμείνει στην Α΄ κατηγορία ένα και μόνο δικαιολογητικό υπόβαθρο έχει: *Να θυμίζει και να προβάλλει την κατεχόμενη σήμερα Κατωκοπιά μας!*

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΙΙ**Διοικητικοί παράγοντες που υπηρέτησαν, κατά περιόδους, το Σωματείο**

Όνομα	Επίθετο
Παπαχριστόφορος	Παπασωζόμενος
Ανδρέας	Βασίλη Νικολή
Νικόλας	Χρ. Πρωτοπαπάς
Χαράλαμπος	Χριστοδούλου (Ττόουλου)
Λοΐζος	Σοφοκλέους
Χριστόδουλος	Χατζηβασιλείου
Ιωάννης	Χρ. Παπαγιάννης
Χρίστος	Γ. Κασουλίδης
Ιωάννης	Ζαμπάς
Χριστόδουλος	Χαραλάμπους (Ττόουλου)
Σόλων	Κυπρίδημος
Φώτος	Λιασίδης
Χαμπής	Βασίλη Νικολή
Γιαννάκης	Χατζηβασιλείου
Αντωνάκης	Κυπρίδημος
Θράσος	Λιασίδης
Χαράλαμπος	Α. Φιλίππου
Κώστας	Οδυσσέως
Κώστας	Β. Ζέβλας
Γεώργιος	Χατζηκωστής
Νικόλας	Χατζηλοΐζου
Φαίδων	Λ. Αργυρού
Φρίξος	Λ. Αργυρού
Ανδρέας	Φραγκουλίδης
Νίκος	Χατζηχαραλάμπους
Χαράλαμπος	Αργυρού
Σώζος	Β. Παπασωζόμενος
Κώστας	Ν. Άστρας
Κυριάκος	Στυλιανού (από Ορούντα)
Ανδρέας	Νεοφύτου (Παφίτης)
Ανδρέας	Λούη
Ανδρέας	Οικονομίδης
Γεώργιος	Λ. Αργυρού
Φαίδων	Χριστοδουλίδης
Χαράλαμπος	Πέτρακκας
Χαράλαμπος	Χαραλάμπους
Μανώλης	Δασκαλάκης
Λοΐζος	Παπαγιάννης
Χαράλαμπος	Κουντούρης
Χριστάκης	Βασιλειάδης
Αντώνης	Πολυβίου

Χρίστος	Λούη
Γιώργος	Π. Γεωργιάδης
Χρίστος	Παπαγιάννης
Σταύρος	Α. Λοΐζου
Βάσος	Τσαγκάρης
Κώστας	Χριστοδούλου
Χάρης	Χατζηχαραλάμπους
Πάμπος	Λ. Χαραλάμπους
Κώστας	Μούζουρας
Ρούλλης	Μούζουρας
Παναγιώτης	Παναγίδης
Λοΐζος	Χ. Αργυρού
Νίκος	Κωνσταντίνου
Κυριάκος	Κόνιζος
Μιχάλης	Χατζηδημητρίου
Κώστας	Ν. Πρωτοπαπάς
Κύπρος	Ν. Πρωτοπαπάς
Χριστόδουλος	Βασιλείου
Ανδρέας	Βασιλειάδης (Κασιανός)
Ανδρέας	Βασιλειάδης
Κώστας	Χατζηκωστέας

Προπονητές του Σωματείου ΔΟΞΑ Θ.Ο.Ι. ΚΑΤΩΚΟΠΙΑΣ (1954-2014)

ΟΝΟΜΑ	ΕΠΩΝΥΜΟ	ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ
Γιαννάκης	Κόκκινος	Αγροτικό
Χαράλαμπος	Ττέκης	Αγροτικό
Αχιλλέας	Λάμπρου	Αγροτικό
Φαίδων	Χριστοδουλίδης	Γ΄ κατηγορία
Ανδρέας	Φραγκουλίδης	Γ΄ κατηγορία
Μάρκος	Μάρκου	Ανέβασε την ομάδα από την Γ΄ στη Β΄ κατηγορία
Ανδρέας	Λαζαρίδης	Β΄ κατηγορία
Πάμπος	Αργυρού	Β΄ κατηγορία
Κώστας	Πιερίδης	Β΄ κατηγορία
Νίκος	Ανδρονίκου	Α΄ κατηγορία
Γεώργιος	Σαββίδης	Β΄ κατηγορία.
Ευαγόρας	Χριστοφή	Α΄ κατηγορία. Ανέβασε την ομάδα στην Α΄ κατηγορία
Νίκος	Παντζιαράς	Β΄ κατηγορία
Ανδρέας	Κισσονέργης	Β΄ κατηγορία
Τάκης	Κλεάνθους Τάκας	Β΄ κατηγορία. Ανέβασε την ομάδα στην Α΄ κατηγορία
Σπύρος	Μαραγκός	Α΄ κατηγορία
Πανίκος	Γεωργίου	Α΄ κατηγορία
Άκης	Αγιομαμίτης	Β΄ κατηγορία
Γκόραν	Πετκόφσκι	Β΄ κατηγορία
Πάμπος	Χριστοδούλου	Β΄ κατηγορία. Ανέβασε την ομάδα στην Α΄ κατηγορία
Νικ	Παπαβασιλείου	Α΄ κατηγορία
Μάριος	Κωνσταντίνου	Β΄ κατηγορία. Ανέβασε την ομάδα στην Α΄ κατηγορία
Λούκας	Χατζηλούκας	Α΄ κατηγορία
Σοφοκλής	Σοφοκλέους	Α΄ κατηγορία
Δημήτρης	Ιωάννου	Α΄ κατηγορία

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΙV**Κύπριοι ποδοσφαιριστές που αγωνίστηκαν, κατά περιόδους, στη ΔΟΞΑ**

ΟΝΟΜΑ	ΕΠΩΝΥΜΟ	ΘΕΣΗ
Ανδρέας	Παύλου	1 ^{ος} τερματοφύλακας
Γεώργιος	Χατζηβασιλείου	τερματοφύλακας
Φίλιππος	Γράγκου	τερματοφύλακας
Φώτος	Λιασίδης	τερματοφύλακας
Νίκος	Κωνσταντίνου	τερματοφύλακας
Χριστάκης	Κουκκουλής	τερματοφύλακας
Κλειτος	Χατζηβασίλη	τερματοφύλακας
Νίκος	Νικολάου	τερματοφύλακας
Ηλίας	Χατζηστυλλής	τερματοφύλακας
Άντρος	Πετρίδης	τερματοφύλακας
Ανδρέας	Μαυρής	τερματοφύλακας
Νεοκλής	Νεοκλέους	τερματοφύλακας
Γεώργιος	Φραγκουλίδης	τερματοφύλακας
Μιχάλης	Μορφής	τερματοφύλακας
Ανδρέας	Τιμοθέου	τερματοφύλακας
Νικόλας	Αναστασίου	τερματοφύλακας
Ανδρέας	Χατζηβασιλείου	ποδοσφαιριστής
Κύπρος	Χ. Βασιλείου	ποδοσφαιριστής
Γεώργιος	Χ. Γεωργιάδης	
Χριστόδουλος	Χ. Ττόουλου	
Παναής	Νέστορος	
Ανδρέας	Πολύ	
Φώτης	Ελευθερίου	
Ανδρέας	Γ. Τσουντας	
Ανδρέας	Γ. Κασάπης	
Ανδρέας	Χ. Αποστολίδης	
Γιαννάκης	Γ. Κόκκινος	
Γεώργιος	Χατζηκωστής	
Γεώργιος	Κωνσταντίνου	
Γεώργιος	Ν. Φιλίππου	
Γιαννάκης	Γ. Παπασωζόμενος	
Γεώργιος	Μούσκος	
Ευθύβουλος	Β. Πρωτοπαπάς	
Κώστας	Β. Κερκίδη	
Λεωνίδας	Χαρ. Χριστίδης	
Λοΐζος	Κούντουρος	
Λευτέρης	Σάββα	
Φρίξος	Αργυρού	
Φοίβος	Πρωτοπαπάς	
Χριστόδουλος	Ευρ. Αδάμου	
Χριστόδουλος	Ν. Πρωτοπαπάς	

Χριστόδουλος	Γ. Πιτσιλλής	
Χαράλαμπος	Μ. Σιοφέρη	
Φαίδων	Χριστοδουλίδης	
Τάκης	Αθανασίου	
Χάρης	Χατζηνικολάου	
Κυριάκος	Καραολής	
Ιάκωβος	Κοντού	
Γεώργιος	Παπαχριστοδούλου	
Χρυσός		
Ανδρέας	Χατζηβασιλείου	
Νίκος Ιωάννη	Μέλη	
Αβραάμης	Σταύρου	
Χρίστος	Σκαπούλης	
Άνδρος Βασιλείου	Ζέβλας	
Σώζος Ττοφή	Βασιλείου	
Χάρης Ττοφή	Βασιλείου	
Γιωργος Χαμπή	Βασιλείου	
Βάσος Χαρ.	Βασιλείου	
Παύλος	Φανή	
† Γεώργιος Σολή	Ιωαννίδης	
Χάρης	Σόλωνος	
Χριστόφορος	Ι. Ζαμπάς	
Γεώργιος	Ι. Παπασωζόμενος	
Γιαννάκης	Χατζηβασιλείου	
Κώστας	Χατζηκωστέας	
Μιχάλης	Αργυρού	
Πανίκκος	Αργυρού	
Ανδρέας	Γ. Βασιλειάδης	
Κούλλης	Μ. Κάρενος	
Γιαννάκης	Β. Βασιλειάδης	
Γιώργος	Β. Βασιλειάδης	
Στέλιος	Αθανασίου	
† Ανδρέας	Καστελλανής	
Νίκος	Σπανούδης	
Πέτρος	Σπανούδης	
Χρίστος Στέλιου	Παναγίδης	
Πέτρος Στέλιου	Παναγίδης	
Αχιλλέας	Αχιλλέως	
Ανδρέας	Σάββα	
Δώρος	Αργυρού	
Πάμπος	Χριστοδούλου	
Έρωσ	Ηροδότου	
Άκης	Ηροδότου	
Πανίκκος	Χατζηγεωργίου	
Ανδρέας	Πολυκάρπου	

Προκόπης	Λιζίδης	
Κυριάκος	Πολυκάρπου	
Νίκος	Νικολάου	
Γεώργιος	Χατζηγεωργίου	
Νέαρχος	Νικολάου	
Ιωάννης	Λούκα (Τσιάρλης)	
Ανδρέας	Ιωάννου (Αρχηγός)	
Ιωάννης	Πίπτας	
Κώστας	Ιωάννου	
Χριστάκης	Αριστοδήμου	
Κρίνος	Βούρκου	
Λάκης	Βασιλείου	
Μάκης		
Χάρης	Κυριάκου	
Στέλιος	Οκκαρίδης	
Μάριος	Ηλία	
Ανδρέας	Σοφοκλέους	
Αντώνης	Παπαγεωργίου	
Κώστας	Χριστοδούλου (Καραβίδας)	
Δημήτρης	Ματσητήρης	
Φίλιππος	Νικολάου	
Γιώργος	Πιλλής	
Μιχαλάκης	Λάμπρου	
Σωκράτης	Μεσημέρης	
Νίκος	Παντζιαράς	
Ευαγόρας	Χριστοφή	
Γιώργος	Σαββίδης	
Στέλιος	Πιλλακούρης	
Σάββας	Μιχαήλ	
Παναγιώτης	Χριστοφή	
Αντώνης	Παπακυριακού	
Γιώργος	Μιχαήλ	
Γιώργος	Γεωργίου	
Πολύβιος	Πολυβίου	
Κυριάκος	Καλλικός	
Μάρκος	Μάρκου	
Ανδρέας	Βασιλειάδης (Κασιανός)	
Νίκος	Χατζηχαραλάμπους	
Γιαννάκης	Αντωνιάδης	
Πανίκκος	Φιλιώτης	
Κούλλης	Παυλίδης	
Μάριος	Παναγιώτου	
Καψάλης	....	
Κυριάκος	Πλακίτης	
Βάσος	Γ. Χατζηβασιλείου	

Κούλλης	Μίτσιγκας	
Ανδρέας	Κυριάκου	
Γιαννάκης	Γεωργίου	
Αντώνης	Αντωνίου	
Θεόδουλος	Πετούσης	
† Χρίστος	Τιμοθέου	(Άφησε την τελευταία του πνοή στις 15/3/1987 αγωνιζόμενος με τα χρώματα της ομάδας μας στο γήπεδο της ΔΟΞΑΣ στην Περιστέρωνα)
Χάρης	Τζιωνής	
Ντίνος	Χαραλάμπους	
Μάριος	Μάρκου	
Μιχάλης	Μιχαήλ	
Γιώργος	Κωστής	
Γιώργος	Οικονομίδης	
Γιώργος	Στέλιου Κωνσταντίνου	
Κωνσταντίνος	Χριστοδούλου	
Ραφαέλος		
Ανδρέας Πανίκκου	Χατζηγεωργίου	
Σάββας	Μιχαήλ	
Μιχάλης	Μιχαήλ	
Πανίκκος	Ηλιάδης	
Νίκος	Σατσιάς	
Παυλάκης	Νικολάου	
Χ	Χριστοφή	
Γεώργιος	Χ. Γεωργιάδης	
Παναής	Χριστοφή (από Μάσαρη)	
Χριστόδουλος	Χ. Ττόουλου	
Παναής	Νέστορος	
Ανδρέας	Πολύ	
Φώτης	Ελευθερίου	
Χρίστος	Ζέρβας	
Ανδρέας	Γ. Τσουντας	
Ανδρέας	Γ. Κασάπης	
Ανδρέας	Χ. Αποστολίδης	
Γιαννάκης	Γ. Κόκκινος	
Γεώργιος	Χατζηκωστής	
Γεώργιος	Κωνσταντίνου	
Γεώργιος	Ν. Φιλίππου	
Άνδρος	Ιωαννίδης	
Γιαννάκης	Γ. Παπασωζόμενος	
Γεώργιος	Μούσκος	
Ευθύβουλος	Β. Πρωτοπαπάς	

Ηλίας	Χαραλάμπους	
Κώστας	Β. Κερκίδη	
Λεωνίδας	Χαρ. Χριστίδης	
Λοΐζος	Κούντουρος	
Λευτέρης (από Πεντάγεια)		
Φρίξος	Αργυρού	
Φοίβος	Πρωτοπαπάς	
Χριστόδουλος	Ευρ. Αδάμου	
Χριστόδουλος	Ν. Πρωτοπαπάς	
Χριστόδουλος	Γ. Πιτσιλλής	
Χαράλαμπος	Μιχαήλ Σιοφέρη	
Νίκος	Μαγνήτης	

Πληροφορητές (1954-2014)

1. Παπαχριστόφορος Παπασωζόμενος
2. Γιαννάκης Κόκκινος
3. Ιωάννης Χριστόδουλου Παπάγιαννη

4. Γιώργος Φιλίππου
5. Σόλων Κυπρίδης
6. Αντωνάκης Κυπρίδης
7. Φαίδων Χριστοδουλίδης
8. Γεώργιος Χατζηβασιλείου
9. Γιαννάκης Χατζηβασιλείου
10. Χριστόδουλος Χ. Ττόουλου
11. Φώτος Λιασίδης
12. Γιώργος Βασιλείου
13. Κυριάκος Καλλικός
14. Αντρέας Φραγκουλίδης
15. Φώτος Γιάννακας
16. Νίκος Χατζηχαραλάμπους
17. Χαράλαμπος Αργυρού
18. Νίκος Κωνσταντίνου